

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXVIII. ÉVFOLYAM

12. SZÁM

1983. DECEMBER

ÁRA: 1,50 FORINT

Tudat és cselekvés

Az agitáció és a propaganda jelentősége a szakszervezeti munkában

Szakszervezetünk elnöksége októberi ülésén áttekintette az agitáció és propaganda helyzetét és meghatározta az ezzel kapcsolatos főbb feladatokat. A téma tárgyalását az tette időszerűvé, hogy a postára is ható megváltozott körülmények között új gazdasági, politikai, társadalmi feladatok megvalósítása került előtérbe. Ehhez az új helyzethez igazodóan kell végeznünk agitációs és propaganda munkánkat, amit nem

lehet kampányjellegűnek tekinteni, de nem is reszortfeladat. Nagy politikai felelősséget igénylő, olyan folyamatos tevékenységnek kell lennie, amely kapcsolódik a mozgalmi munka valamennyi területéhez, tisztviselőkhöz, testületéhez egyaránt. Célja az, hogy megismertesse, népszerűsítse és elfogadtassa a tagsággal, a postás dolgozókkal az előttünk álló gazdasági, társadalmi, ideológiai feladatokat, mozgósítson azok végrehajtására.

lőzhetetlen a konkrét feladatokra való mozgósításban, az érzelmekre való hatásban. Erősíteni kell a szakszervezeti tisztviselők körében a politikai kiállást, a politikai készséget. Többet kell foglalkozni a szóbeli agitációban ered-

ményeinkkel, értékeinkkel. Jobban érzékelteni kell a szocialista politika és gazdaság fejlődésének törvényszerűségeit, fő irányzatait a tapasztalható feszültségek megértésének, megoldásának segítségével együtt.

Alkalmazkodva a körülményekhez

Az agitáció segítsen abban, hogy a dolgozók jobban megismerjék s elfogadják az országot, a posta gazdasági realitáit, hogy nézeteiket ezekre alapozzák. Mozgósítson a posta előtt álló feladatok, az ezekből lebontott munkahelyi tervek eredményes végrehajtására, a közönség igényeinek szakszerűbb, gyorsabb és kulturáltabb kielégítésére. Szorgalmazza a színvonalas és gazdaságos munkát, a munkafegyelmet, a takarékoskosságot, a személyes példamutatást és a felelősségtudatot.

rülni az egyes rétegekhez, feltárni gondjaikat és azok megoldásán munkálkodni. A fórumokat, testületi üléseket még gondosabban kell tartalmilag előkészíteni. Fontos az érdekek feltárása, az igények és lehetőségek mérlegelése. Olyan döntéseket kell hozni, amelyeket az érdekelt kollektíva, réteg magáénak érez, és így a végrehajtásában tevékeny szerepet vállal.

A munkahelyi demokrázium erősítése azt a munkastílust követeli, hogy a döntést szervezett és felelősségteljes végrehajtás kövesse. Ez felveti annak igényét, hogy javuljon a bizalmiak és rajtuk keresztül a tagság tájékoztatása a hozott döntésekről és feladatokról.

Különösen fontos, hogy az agitáció és propaganda erősödjön a teremtést segítő tevékenységben, mozgósítson a szocialista munkaverseny-mozgalmakra, a kezdeményezőbb, hatékonyabb munkára.

Tovább kell javítani az információs kétirányú, zavartalan áramlását. Lehetővé kell tenni a tagság véleményének, javaslatainak gyors, hiteles továbbítását. A hasznos javaslatokat be kell építeni a vezető szervek munkájába. Gondoskodni kell a felvetések, kérdések időben és érdemi megválaszolásáról.

A jó felkészültség nélkülözhetetlen

A szakszervezet munkájának eredményességét meghatározza a tisztviselők felkészültsége, tájékozottsága. Képzésük, továbbképzésük ezért fokozott felelősséget igényel. Különösen fontos a bizalmiak oktatása, gyakorlati munkára való felkészítésük. A szakszervezeti politikai tömegoktatás továbbra is kiemelt feladat. Erősíteni kell az ismeretközvetítést, tájékoztatást meggyőző hatással. Az előadásokban jobban érvényesüljön a helyi jelleg.

A szakszervezeti munka nyilvánosságának javítására jobban fel kell használni az írásos és szemléltető eszközöket, így a Postás Dolgozót, a középszervi híradó-

kat, az országos és a megyei lapokat, az Elnökségi Tájékoztatót és az információs jelentéseket.

Feladat tehát bőven van, kiváltképp ha meggondoljuk, hogy fenti felsorolásuk még nem is teljes. De hogyan is lehetne teljes, ha a felsoroltakat egyikét-másikat helyenként nem lehet vagy nem így lehet és kell alkalmazni. Éppen ezért az elnökség határozatát, a benne megjelölt tennivalókat megfelelően értelmezve és a helyi körülményekhez igazítva kell az agitáció és propaganda feladatait kialakítani és aszerint dolgozni.

Megyeri László
titkár

Mellettük állunk

Befolyásolhatja-e egy, az elnyomás eszközeiben és módszereiben egyáltalán nem válogató parancsuralmi rendszer magatartását a világ másik szögletében fekvő ország dolgozóinak méltatlankodása, az elnyomottakért vállalt és kinyilvánított szolidaritása? Egy-két tiltakozó távirat még cinikusan félretelhető. Csakhogy a szervezett dolgozók felháborodása hamarosan túlterjed az országhatárokon, s a sérelmet szenvedő munkatársakkal és meghurcolt vezetőikkel való együttérzés egységes nemzetközi fellépésben nyilvánul meg. Ez pedig már megfontolásra készítő figyelmet és a legkisebb katonai diktatúra számára is.

Tisztában vannak az összefogás erejével a szakszervezetek, a harcuk fegyvertárában gyakran nyúlnak a szolidaritáshoz, akár erkölcsi vagy anyagi segítséget nyújtva a bajba jutottaknak, újabb erőt adva harcuk folytatásához, akár szembeszállva az elnyomókkal, az emberi méltóság, a szakszervezeti jogok, a szabadság elismerését követelve tőlük. Példák sokasága bizonyítja, hogy a világméretű tiltakozás nem marad pusztába kiáltott szó, előbb-utóbb engedményekre készíti a demokráciát következetesen megtagadó kormányzatokat is.

E gondolatok jegyében rendezett december elején szolidaritási gyűlést a Postások Szakszervezete, kifejezve együttérzését Uruguay dolgozóival, biztosítva őket erkölcsi támogatásáról. A demonstrációban nem maradt szakszervezetünk egyedül. Szándékában osztozott több ágazat szakszervezete, s a gyűlésen képviseltette magát a SZOT is.

Miért éppen e távoli ország dolgozóival és szakszervezeti vezetőivel vállalt szolidaritást ezúttal szakszervezetünk? Azért, mert tengerentúli harcostársaink most emlékeztek vissza egységes szakszervezeti központjuk, a CNT megalakulásának 17. évfordulójára. Gyűlésünkön részt is vett a CNT emigrációban élő két képviselője. S az emigráció adja e nem kerek évforduló megünneplésének, valamint a nemzetközi összefogásnak az értelmét. A CNT ugyanis az 1975-ben puccs útján hatalomra jutott fasiszta katonai diktatúra miatt külföldről kénytelen irányítani a hazájában föld alá kényszerített munkásmozgalmat.

Egy évszázad kemény harcának eredményeként alakult meg 1966-ban az egységes szakszervezeti központ, tömörítve az uruguayi dolgozók szakszervezeti mozgalmát. A harcok árán ugyan, de folyamatosan fejlődő demokráciát azonban egy évtizeden belül lerombolták a uruguayi külső segítséggel magukhoz ragadó reakciós erők. Hatalmuk megszilárdításához elsősorban a munkásmozgalmat zilálták szét. Feloszlatták a szakszervezeteket, székházaikat katonai börtönökbe alakították át, s letartóztatták, felforgatás vádjával bebörtönözték a munkások vezetőit, a haladó szellemű tudósokat, művészeket, közéleti személyiségeket.

Bár sokan belepustultak a kínzásokba vagy bérgyilkosok áldozataivá váltak, mások egész életükre nyomorékok lettek, többen idegen földön kerestek menedéket, a munkások nem adták fel a küzdelmet. A CNT emigrációban élő vezetői továbbra is szervezik az uruguayiak szakszervezeti mozgalmát, a testvérszakszervezetek pedig támogatják munkájukat. Az egész világ haladó erőinek felháborodott tiltakozása a dolgozók ellenállásával együtt több alkalommal is meghátrálásra készítette a diktatúrát.

Először kénytelenek voltak hozzájárulni a szakszervezetek alakulásához, úgyelve ugyan arra, hogy a szakmákat minél kisebb, életképtelen egységekre bontsák. Ma már félig legálisan működik egy szakszervezeti központ, lehetőséget adva arra, hogy a CNT rajta keresztül szervezze a dolgozók küzdelmét. Legnagyobb győzelmiük az volt, amikor az új alkotmánytervezetet, amely törvényesítette volna a diktatúrát, népszavazásra bocsátották, s a szavazók óriási többsége erre a mesterkedésre NEM-mel válaszolt.

A harcot tehát érdemes folytatni, nekünk pedig internacionalista kötelességünk, hogy ezt támogassuk. A gyűlés résztvevői által a 80 ezer magyar postászakszervezeti tag nevében elfogadott távirat, amely a szakszervezeti jogok érvényesülését és a bebörtönzött szakszervezeti vezetők azonnali szabadon bocsátását követeli, a hasonló tiltakozásokkal együtt, nem söpörhető le az asztalról.

Tájékoztató, nevelés, mozgósítás

Az agitáció és propaganda a szakszervezeti feladatok megvalósításának nélkülözhetetlen segítőtje, a nevelőmunka, a tömegkapcsolatok fontos eszköze. Szellemi képzést, nevelő funkciót és tudatos társadalmi tettekre való szervező szerepet egyaránt betölt. Hozzájárul az ismeretek és tudnivalók terjesztéséhez, elsajátításához és alkalmazásához.

A nevelésben mutatkozó befolyása az emberek szemléletének alakulásában és az őket körülvevő jelenségek megértésében, gondolkodásmódjuk fejlesztésében érvényesül. Szervező funkciója a tettekhez való serkentésre, a képességek meghatározott feladatokra való mozgósítására irányul.

A testület megállapította, hogy szakszervezetünk agitációs és propaganda munkája általában

megfelel az elvárásoknak. Kapcsolódik a társadalmi valósághoz, fejlődésünk időszerű kérdéseivel, a mozgalmi munkához. Az elmúlt időszakban — összhangban a szakszervezeti élet egészével — az agitációban és a propagandában is előtérbe kerültek a gazdaság, a szolgáltatás, a termelés, az elosztás és az életszínvonal kérdései. Nagy figyelmet fordítottunk a postás dolgozók gondolkodásmódjának formálására, társadalmi munkai politikai, gazdasági és ideológiai eredményeinek bemutatására, a jelenségek összefüggéseinek felismertetésére, megértésére. Fontos feladatunknak tekintjük a postás dolgozók szakismeretének, műveltségének gazdagítását, politikai és világnézeti nevelésüket, alkotói képességük, közösségi gondolkodásuk erősítését.

Eszköze a demokráciának

Előtérbe kerültek a munkahelyi kérdések és a megoldásra váró gondok. Nagy fontosságot tulajdonítunk a vezetőszervek és az alapszervezetek közötti munkakapcsolat javításának, ezen belül is a tagsággal való szoros, élő kapcsolat erősítésének, és a nyilvánosság fokozásának.

Az agitációnak és a propagandának is fontos színtereit lettek a munkahelyi demokrácia fórumai. Rendszerük kiépült, és megbízhatóan működik. Mind jobb lehetőséget nyújtanak a dolgozóknak a tervezésben, a vezetésben és a döntések előkészítésében, meghozatalában való részvételhez. Számos példa bizonyítja, hogy a demokratikusan előkészített intézkedések (például a kollektív szerződések, a társadalmi vitára bocsátott témák) megértésre, támogatásra találnak a dolgozók körében.

A tájékoztató és tájékoztató tartalmában és hatékonyságában jobb volt a korábbi időszakhoz

képest. A tagság igényli a gyors és pontos tájékoztatást. Mind kevésbé fogadják el a felszínre magyarázatokat, elvárja a határozott és hiteles tájékoztatást.

Az agitáció és propaganda szerves része a szakszervezeti politikai tömegoktatás és a tisztviselők képzése. Fejlődés tapasztalható e téren is. Megnövekedett a hallgatók aktivitása. Az érdeklődés főként a jelenlegi gazdasági témák felé fordul.

Lehetne még tovább sorolni a témával kapcsolatos eredményeket, megállapításokat, azonban előre kell tekintenünk, így a következőkben a további feladatokra hívom fel a figyelmet, azokra, melyek az elnökségi határozatból adódnak, és a mindennapi munka részévé kell, hogy váljanak.

A szakszervezeti munka legfontosabb agitációs és propagandaeszköze a szóbeli meggyőzés. Ez a forma közvetlen kapcsolatot teremt a szakszervezeti tisztviselő és a tagság között, nélkü-

megtartjuk a lap 1,50 forintos árát. A tagságtól és az előfizettséggyűjtő aktivistáktól viszont azt kérjük, hogy az egy példányra jutó költség csökkentésének elősegítésére minél több új előfizetőt szervezzenek.

Ebben a reményben kíván minden kedves olvasónak örömteli, sikerekben gazdag, békés és boldog új esztendőt

a szerkesztőség

Vége az 1983-as esztendőnek. Ismereteink szerint a tagság várja és olvassa lapunkat, amit a több mint 37 000-es példányszám is egyesíten bizonyít.

Lapunkat, mint azt kedves olvasóink bizonyára észrevették, ez év októberétől új technikával állítjuk elő. Mivel a jövő esztendőben is eleget szeretnénk tenni tagságunk igényeinek, s a nagy számú előfizetői tábor szeretnénk megtartani, az előállítás többletköltségeit nem hárítjuk át olvasóinkra, s

Javult, de még tanuljuk a bizalmi munkát

A bizalmi rendszeres felkészítéséről, valamint a szakszervezet előtt álló feladatok megvalósításában betöltött szerepéről rendeztünk kerekasztal-beszélgetést a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságán. **Dr. Szarka György** tszb-titkár segítségével először arra a kérdésre kerestünk választ:

— *Hogyan történik a bizalmiak felkészítése, kiválasztása?*

Táncos Pál (Kábelentartó Üzem, szb-titkár): Nálunk az a szokás, hogy a rendszeres tanácskozásokat a titkár tartja. Ez a módszer bevált. Így ugyanis állandóvá válik a kapcsolat, amely — tapasztalatunk szerint — így sokkal közvetlenebbé, őszintébbé válik, s a bizalmiak is tevékenyebbek, kiváltképp, ha a központi információk továbbításában jobban alkalmazkodunk az üzem profiljához. A megbeszéléseket így nem nehéz összekapcsolni a bizalmi- és a politikai oktatással.

Kádár Gyula (Ferenc Távbeszélő Üzem, főbizalmi): A közel múltban fejeztem be egy kéthetes tanfolyamot, amelyen rendkívül érdekes előadások hangzottak el. Többek között arra is választ kaptunk, hogy meghatározott feladatok esetén hogyan kell helyesen dönteni; hogyan élhetünk megfelelően a jogainkkal és a kötelességeinkkel is. Viszont hangsúlyozni kell, hogy a korábbiakkal sokkal nagyobb gondot kell fordítani a bizalmiak kiválasztására.

Hutás László (Ferenc Távbeszélő Üzem, szb-titkár): Amikor négy esztendője bizalmiválasztások voltak, még nem voltak a feladatok annyira ismeretesek, mint

most. Így aztán a bizalmi testület heterogén lett. A tananyagot — a Bizalmiakadémiát, a Kérdéztétet — nem túl nagy érdeklődés kísérte. Éppen ezért nagyobb hangsúlyt adunk a helyi gondoknak, feladatoknak.

— *Szívesen vállalkozna-e a dolgozók a társadalmi munkát?*

Hutás László: Egyértelmű választ aligha lehet a kérdésre adni. Ha ugyanis azt mondjuk, hogy szabad időben senki sem végez szívesen társadalmi munkát, igaz is, meg nem is. Hiszen főként a családi feladatok azok, amelyek gátat szabnak. A gazdasági vezetők pedig — érthetően — nem örülnek a munkaidőben ellátott társadalmi megbízatásnak. Azon igyekszünk tehát, hogy mindenre kedvező időpontot találjunk; nem mindig sikerül.

— *És a csoportélet?*

Hutás László: A döntő többségénél jó, gondot okoz azonban például a külszolgálatosok vagy a szétszórt munkahelyeken dolgozók esetében. De azt kell mondanom, hogy egy jó bizalmi életet visz a csoportba, éppen ezért döntő fontosságú, hogy a tagok minél inkább választhatnak.

— *Térjünk hát vissza a kiválasztáshoz! Mi a biztosítéka annak, hogy megfelelő embert sikerüljön találni?*

Vámos György (József Távbeszélő Üzem, főbizalmi): Az sem bizonyos, hogy a megfelelő ember vállalja-e a megbízatást. Az a tapasztalatom, hogy egyre nehezebb a helyzet, mert korlátozva van — a széles körű jogok ellenére is — a bizalmiak mozgásterét. A két legkényesebb kérdésben,

az évi bérfejlesztésben és az üdültezésben, bizony, meglehetősen nehéz dönteni. Vagyis: azt kell mondanom, hogy akkor válhat a bizalmiak munkája hatékonyabbá, ha magának a szakszervezeti munkának a megbecsülése és védelme is nő. Hozzáteszem ehhez a gondolathoz, hogy például a különböző termékosztásoknál hiába írják elő a számkunka többlet-feladatokat, ha nem teremtik meg hozzájuk a teljesítés feltételeit. Ha pedig önhibánkon kívül nem tudjuk a megemelt tervet teljesíteni, a szakszervezet hiába szól idejében, igen sok juttatástól el-esünk.

Kovács József (Belváros Távbeszélő Üzem, szb-titkár): A kiválasztás és a felkészítés során külön gondot fordítunk arra, hogy a bizalmiakat megtanítsuk a helyes viselkedésre, és önbizalmat adjunk nekik a megfelelő partneri kapcsolathoz. Fontosnak tartjuk ugyanis, hogy szakmailag és emberismeretben is megfelelőképp fölvertezzük őket.

— *Találkozott-e a bizalmiak elképzelése a feladatokról és a valóság?*

Kárai Kázmérné (Lágymányos Távbeszélő Üzem, bizalmi): Négy éve választottak meg; kezdetben nem sokat tudtam a munkáról, csak annyit, hogy be kell szedni a bélyegpénzt. Amikor aztán az oktatás során mind többet tudtam meg, kicsit megijedtem, de szerencsére kellemesen csalódtam. Viszont az az érzésem, hogy a tananyag nem igazán érdekfeszítő; a legfőbb hasznát a jó emberi kapcsolatokban látom.

— *Mi a helyzet a helyettesekkel?*

Csontos Lászlóné (Érzsébet Távbeszélő Üzem, szb-titkár): Annak idején a helyettesek kiválasztására kevésbé figyeltünk, mint a bizalmiakéra. Sajnos, a helyettesek — főként azok, akik előbbre léptek — nem állnak a helyzet magaslatán, a csoportok pedig nem élnek a visszahívás lehetőségével.

Kozabel Zsuzsanna (Belváros Távbeszélő Üzem, bizalmi): Az igazság, hogy a választásoknál a legtöbb helyen azt nézték, ki az, akire „rá lehet szólni” a helyetteseket. Ez nem tett jót a szakszervezet tekintélyének. A csoportok érdeklődése egyébként is legfőbbörögrek az anyagiaknál; ha valami bajuk van, sokszor nem a bizalmiak mondják el, úgy kell hátulról visszahallani.

Kádár Gyula: Pedig a bizalmiak kritikuskak, sok kérdést vetnek fel. A szakszervezet sokszor rugalmasabban tud bizonyos termelési gondokat megoldani, mint a szakvezetők. Kevesen élnek azonban az ellenőrzési joggal.

Kárai Kázmérné: Ha segíteni kell, természetesen lehet ránk számítani, de a szakszervezeti munka nem helyettesítheti a gazdasági vezetést.

Dr. Szarka György: A bizalmi munka eredményessége az alapszervezet munkatípusának függvénye is. Milyen a szakszervezeti munka nyitottsága, érdemi, alkotó demokratizmusa, önállósága és felelőssége. A tszb munkájának fő törekvése az alapszervezetek segítése, munkatípusuk javítása, s hogy kellő hangsúlyt kapjon a bizalmi feladat ellátásának az erősítése.

Gyulay Zoltán

Határozatok nyomában

Rétegmunka a kézbesítők körében

Mozgalmas munkanapot szervezett november 23-ára a Budapesti vidéki és a Soproni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága meghívottainak és tagjainak. A BUVIG-TSZB — a tavalyi tatabányai együttes ülés vizionzásiul — Sopronba látogatott. A tszb-k külön-külön megtartották munkatervük szerint soros ülésüket, majd délután együttes ülésen találkozott a két testület.

Az együttes ülés napirendje ezúttal a kézbesítők helyzetének javítására hozott 8/1982. számú kv-határozat érvényesítésének megvitatása és a további feladatok meghatározása volt. Nem végeztünk teljes vagy akár csak részleges helyzetvizsgálatot. A kv-ülés óta eltelt időszakban végzett munka keretében a központi vezetőség határozatát tekintettük. Mindenekelőtt kiemelt feladatként kezeltük a határozatnak széles körben való ismertetését. Erre felhasználtuk a Postás Dolgozó januári számát, a titkári értekezleteket, a taggyűléseket, az alapszervezetnél tett látogatásokat. További feladatunk a szervezőkkel a határozat megismertetése, a mintavételes kérdőívek egyes adatainak postaszervenkénti feldolgozása és a kézbesítők munkáját akadályozó tényezők megszüntetése.

A kézbesítőkre irányuló rétegpolitikai munka a Budapesti vidéki Postaigazgatóságnál 2437, a Soproni Postaigazgatóságnál 1700 főt érint. Ez önmagában is mutatja a feladat nagyságát, sokoldalúságát.

Létszám, képzettség

A létszámban mutatkozó megváltozások ellenére létszámihiány, illetve a norma szerinti tartaléklétszám elégtelensége a Budapesti vidéki Postaigazgatóságnál tapasztalható. (Az abszolút számokban mutatkozó különbséget a BUVIG négy megyéje adja, szemben a soproniakhoz tartozó hárommal.) A létszám-

helyzet lemérhető a szabadság és a többletszabadságok kiadásának adataiból, amelyek a Soproni Postaigazgatóságnál időarányosan jók: a távollétek felmérése szerint az igazgatóságra százalékosan megállapított tartaléklétszám elegendő. A BUVIG-nál mutatkozó nehézségek az ötnapos munkahét bevezetésével, a szabadságnapok változásával összefüggésben megnövekedett szabadságnapok, a pálya elnőiesedéssel kapcsolatban gyakoribb betegségek és egyéb távollétek mennyiségét a norma szerinti tartaléklétszám nem fedezi. Kifejezett létszámihiányról többnyire a nagyvitaloknál beszélhetünk. Vizsgálunk kell a tartaléklétszám meglétét és felhasználását. Ehhez szempontokat kaptunk a vita során.

A kézbesítők között a szakképzettek aránya mindkét területen viszonylag jó. Alsó fokú képzésben jelenleg a soproniaknál 96-an, a BUVIG-nál 200-an vesznek részt. A postai kézbesítő és felvevő szakmáitól tanfolyamon eddig a Soproni Postaigazgatóságnál 123-an, a Budapesti vidékinél 83-an vizsgáltak. A képzés decentralizálva folyik. Kiemelt feladatnak tekintjük az általános iskolai végzettség megszerzését.

Bérintézkedések

A soproni területen az ideai saját béripolitikai intézkedések 1446 kézbesítőt érintettek; 883-an az átlagot meghaladó bérfejlesztésben részesültek. A Budapesti vidéki Postaigazgatóságnál évenként rendelkezésre álló bérfejlesztés mértéke, szembeállítva a kézbesítői réteg számarányával, nem teszi lehetővé a munkakör-jelentősebb differenciálását.

Közismert tény Pest megye bérhelyzete. Amíg az igazgatóság más megyében a munkaeöngázdázás elfogadható mértékű, addig Pest megyében erőteljes. Ahhoz, hogy jelentősen csökkenjenek ezek a feszültségek, további

központi bértámogatásra lenne szükségünk. Nem hanyagoltuk el a rész-munkaidős kézbesítők bérarányainak vizsgálatát sem. Ennek eredményeként a folyó évben — saját hatáskörben — évközi bérfejlesztésben részesültek.

A kézbesítők bérhelyzetét teljes körben felmérjük, ennek eredményét összehasonlítjuk a mintavétel adataival, s a levont következtetések képezik majd a következő béripolitikai intézkedések alapját.

Munka- és életkörülmények

A két tszb együttes ülése a kézbesítők munka- és életkörülményeivel is foglalkozott. A soproniak a kérdőívekben szereplő táskasúlyok alapján javaslatot készítettek a kollektív szerződés módosításához a munkakörnek a 3. munkakörülmény-fokozatba való besorolására.

Terveztük a kézbesítők járateljárásának felülvizsgálatát, olyan ütemezéssel, hogy a legközelebbi létszámfelméréshez már új adatok álljanak rendelkezésünkre.

A kézbesítők egyen- és védőruha-ellátását a munkahelyeken folyamatosan figyelemmel kísérjük. Ezt a témakört a soproni tszb jövő évi munkatervébe önálló témaként is felveszi.

Az idén a Soproni Postaigazgatóságnál 7 kézbesítő kért és kapott lakásépítési támogatást. A Budapesti vidéki Postaigazgatóságtól 27-en igényelték és kaptak kamatmentes kölcsönt, 8-an pedig térítésmentes támogatásban is részesültek. Az igazgatóságok valamennyi kérelmezőnek, amennyiben a feltételekkel rendelkeznek, tudnak támogatást nyújtani.

Szociális ellátás

Sopronban, Veszprémben és Szombathelyen üzemorvos műkö-

dik. Az utóbbi két helyen az idén sikerült a rendelést megszervezni. Győrtől arra kaptunk ígéretet, hogy az elhelyezés megoldása után az orvosi órakeretet megkapjuk. Itt az üzemorvosi rendelést jövőre lehetővé tesszük. Szombathelyen a kézbesítők körében folyamatosan elvégzik a lúdtalp- és visszérvizsgálatot. A veszprémi üzemorvos elvégezte valamennyi dolgozó üzemegezés-gyógyi vizsgálatát. Tatabányán, Salgótarjánban és Vácott már megoldódott a dolgozók rendszeres orvosi felügyeletének gondja. E városokban lehetőség van a kötelező időszakos orvosi vizsgálat bevezetésére is.

A nem teljes üzemorvosi hálózat hátrányainak csökkentésére megkeressük a megyei egészségügyi szerveket. Elsősorban a kishivatali kézbesítők egészségügyi felülvizsgálatának megszervezése okoz gondot. Másrészt szakorvos által összeállított egészségügyi felvilágosító tájékoztatók kiadását tervezzük.

A kézbesítők körében is nőtt az üdülés iránti igény, de még nem éri el az egyéb területeken dolgozók érdeklődését. Kedvelt körükben a családi és az egészségi állapotuknak megfelelő gyógyüdülés. A keretleghatáron figyelembe vesszük a fizikai munkaterületekről érkező igények indokoltabb voltát. Legfőbb feladatunknak a kézbesítők gyógyüdültetését tekintjük.

Írásunkban csupán a legfontosabb témakörökkel foglalkoztunk. A változó feladatok sok és felelősségteljes munkát adnak mind a szakmának, mind a szakszervezetnek. Szívesen vállalkozunk ezt, mert megítélésünk szerint megoldásuk már a közeli jövőben is érezhető hatását a kézbesítők helyzetének javulásában. Sőt, e nagy létszámú réteg helyzetének javítása közvetlenül és közvetve kihat más rétegekre is, így hatványozottan segíti a kongresszusi határozat megvalósítását.

Bor Sándorné—Kiss József

KITÜNTETÉSEK

Szakszervezetünk elnökségének javaslatára — a Népszava Lap- és Könyvkiadóval egyetértésben — a 65. sajtónap alkalmából a Szakszervezetek Országos Tanácsa a Népszava terjesztésében kiemelkedő munkát végeztek közül a

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatával

tüntette ki **Imre Gábor** hivatalvezetőt (Pesterzsébet 1 postahivatal);

Szakszervezeti Munkáért oklevelet

adományozott **Dóber Lajosné** hírlaposztály-vezetőnek (Győr 2 postahivatal), **Helembai László** meghiivezető-helyettesnek (Pest megye), **Polgár Ilona** terjesztési előadónak (Budapesti Hírlapterjesztő Üzem), **Valentin János** kézbesítő, brigádvezetőnek (Csepel 1 postahivatal).

Sokat tanultunk

Sikeres titkári tanfolyam a miskolci tszb-nél

A Postások Szakszervezetének rendezésében Miskolc—Tapolcán az szmt oktatási központjában a Miskolci Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságához tartozó titkárok novemberben egyhetes tanfolyamra vettek részt. A tanfolyam újszerű volt, hiszen a részt vevő 32 titkár egy tszb-hez tartozik. E sajátos vonás kedvező hatása meg is mutatkozott a hét folyamán, az előadások és az ezt követő konzultációk közvetlenek, és élénkek voltak.

A tanfolyam időszzerű volt, hiszen a Postások Szakszervezete félédiós beszámolójának újbóli áttekintése indokolt volt, mindannyiunk számára útmutatást adott a második félédőhöz.

Megyeri László kv-titkár az indításkor előadást tartott a MSZMP Központi Bizottságának október 12-i üléséről, amelyen jövőbeni feladatok is szerepeltek a napirenden. Az előadások között hallottunk a tszb és az alapszervezetek munkakapcsolatáról, munkamódszereiről, a továbbfejlesztési lehetőségekről. Élénk volt a konzultáció az életszínvonal, a szociálpolitika időszű feladatairól, a béren kívüli juttatásoknak és a postás dolgozók munkakörülményeinek alakulásáról.

Az egy hétre szóló tematikán szinte végigvonultak a munkahelyi demokrácia érvényesülésének és az alapszervezeti munkának időszű kérdései és felada-

tai. Helyet kapott az előadásokon a postai tervkészítés folyamata, a dolgozók nevelése, formálása, az időszű jogszabályok értelmezése, a munkaverseny-mozgalom helyzete, az alapszervezetek pénzügyi elszámolásának rendje.

Az utolsó munkanap programja fórum volt; az szb-titkárok az igazgatóság vezetőjével, a postás pártbizottság, a tszb és a KISZ-bizottság titkárával találkozhatnak. A fórumon a titkárok 34 kérdést tettek fel a részt vevő vezetőknél, olyan ügyekben, amelyek megoldozóinkat foglalkoztatják.

Örömmre és meglepédsünkre szolgált, hogy a vezetők őszintén válaszoltak a felvetett kérdésekre, minden kérdéses nélkül ismertették a valós helyzetet, a lehetőségeket, a megoldás útját, módját.

A Postások Szakszervezetének osztályvezetője, **Kánya Gyula** vezette a fórumot, majd a zárás során értékelte, kedvezőnek ítélte a tanfolyam munkáját, beleértve a fórumon felvetett kérdések időszűségét, valamint a vezetők körültekintő, határozott válaszait.

Mi, a tanfolyam hallgatói úgy érezzük, hogy az ilyen jól megszervezett és ilyen összetételű tanfolyam elvégzése számunkra újabb ismereteket, erőt és biztatást ad feladataink megfelelő ellátásához.

Sasvári József

A XIII. évfolyamába lépő Szakszervezeti Szemle fejlődésének jelentős állomásához érkezett, január elsejétől havi folyóirattá válik.

A Szakszervezeti Szemle jellege, profilja a jövőben sem változik, de változik külső megjelenése és belső tartalma. A mainál szebb és gazdagabb folyóirat lesz, természetesen támaszkodva az elmúlt 12 év tapasztalataira is. Célja az, hogy a magyar szakszervezeteknek olyan rangos, tartalmas elméleti-társadalompolitikai organuma legyen, amely tekintélyt, népszerűséget vív ki magának, s új szintre viszi a magyar sajtó színvonalát.

Szerkesztőségét új tervei megvalósításában, a minőségi előrelépésben a jövőben tanács-

SZÁMVIZSGÁLÓ BIZOTTSÁGOK, FIGYELEM!

Megjelent a számvizsgáló bizottságok feladatait tartalmazó kézikönyv legújabb átdolgozott kiadása.

A könyv nagy segítséget nyújt a számvizsgáló bizottságok munkájához. A számvizsgáló bizottságok a megfelelő példányszám beszerzéséről sürgősen gondoskodjanak!

Becsületesen végzett hasznos munka

Nyolc vállalati gazdasági munkaközösség a POTI-ban

A gazdasági munkaközösségek iránti igény kezdettől a Postai Tervező Intézetben volt a legnagyobb. 1982-ben hat alakult, idén pedig kettő. Az intézet 400 dolgozójának csaknem negyedrésze gmk-tag. *Hargitai Antal* igazgató azt fejtegette, miért karolta fel, és miért támogatja ma is működésüket.

— Létrejöttük alapvető oka, hogy a tervezői igények lényegesen nagyobbak, mint az intézet kapacitása. A POTI idejébe bevétele 73 millió forint, a munkaközösségek tevékenységének várható eredménye 6,2 millió forint. Működésük nekünk nem hoz hasznot, de postai, illetve népgazdasági érdeket szolgálnak. Ami számunkra erkölcsi siker. A kérdés másik oldala — ugyancsak fontos —, hogy dolgozóink jelentős része úgy juthat jövedelemkiegészítéshez, hogy felkészültségének megfelelő munkát végezhet.

— *Nem voltak, nincsenek sűrűlódások, összeütközések?*

— Jó játékszabályokat alakítottunk ki, s ez sikerült is. Mögötte sok vizsgálódás, elemzés — néha kemény vita — van, végeredménye azonban a kölcsönös előnyök figyelembevételével. Eddig ezt senki nem sértette meg. Tavasszal volt egy pénzügyminisztériumi céll ellenőrzés, most pedig egy tételes ellenőrzés zajlik. A jegyzőkönyvek szerint semmiféle szabálytalanság nem történt. Tehát munkaközösségeink nemcsak hasznosak, hanem becsületesen is dolgoznak.

— Persze belső ellenőrzést is tartunk — mondja *dr. Jüngling Györgyné* gazdasági igazgatóhelyettes, aki a munkaközösségek intézeti gazdája. Tőle tudom meg a pontos adatokat is. — Hálózati területen 3 gmk működik (itt a legnagyobb a kapacitáshiány), átviteltechnikában egy, kapcsolástechnikában egy, építéstervezésben kettő és rádiótechnikában egy.

A munkaközösségek szerződését csak az intézetben keresztül köthetnek — veszi át ismét a szót *Hargitai Antal*. — Cél az, hogy a

postai érdekek érvényesüljenek. Egyfajta biztonsági szelepként működnek, levezetik azt a feszültséget, amelyet a kapacitáshiány okoz. Ezért csak intézeti dolgozók lehetnek gmk-tagok, csak értük vállalunk erkölcsi és anyagi felelősséget. Nekik minden feltételt megadunk munkájukhoz — a fejen kívül. S itt azt is elmondom, hogy a legjobb szakembereink vállalták a gazdasági munkaközösségi tagságot.

— *Milyen a gmk-k jövője?*

— A jelenről azt mondhatom, hogy túlzottan módon kezdtek dolgozni, a Magyar Posta érdekében. Létjogosultságukat az határozza meg, hogy milyenek az igények az intézettel szemben, s azokat hogyan tudjuk kielégíteni kapacitásunkkal. 1984-es feladatainkat már ismerjük, s tudjuk, hogy olyan volumenű munkát kaphatnak a munkaközösségek, mint az idén. Az 1985-ös igényeket még nem ismerjük. Különböző az a láláspontunk, hogy a havi munkaidő egyharmadánál ne vállaljanak többet. A teljesítőképességnek, a becsületesen, jó munkának vannak határai.

Hargitai Antalnak egy értekezletre kellett mennie, *Kaján Péter* tervezőmérnökkel, a *Genplan* gmk képviselőjével és *Perlaki György* átviteltechnikai osztályvezetővel, az *Átvitel gmk* tagjával folytattuk a beszélgetést.

— Az intézettől nagy segítséget kaptunk a megalakuláskor, ami nélkül talán nem is tudnánk létezni. Sok mindent meg kellett tanulnunk, amihez nem értettünk. Tanfolyamon nyílt erre lehetőségünk. Előtte csak egy listánk volt a mintegy 60 rendeltől, ha ezeket állandóan olvasnánk, akkor sem tudnánk egyértelműen, mit kell csinálnunk. Olyan kérdés is akadt, amelyben még a felettes hatóságoknál sem volt egyetértés. Műszaki fejükre bízunk a teendőket és a revizorra, aki eldönti, hogy jól csináljuk-e.

Elém teszik a „Napló főkönyv”-et. Vaskos a dosszié, s ahogy a legfrissebb példányt kihúzzák, nem győzöm szemmel

követni, legalább egy méter hosszú, tele rubrikával, kért adatokkal.

— Egy kisparostól fele annyi adatot kérnek. Pedig a cél az volt, hogy szaktevékenységünkre koncentráljunk, kevés adminisztrációval. Ez, sajnos, nem jött be.

— *Nincs hozzáértő ember az adminisztrációra?*

— Mi magunk végezzük; nem mindegy, hány felé kell osztanunk a bevételt. Sokan azt hiszik, hogy ebből a munkából meggazdagodunk. Pedig hát!...

— *Valóban elterjedt, hogy jól keresnek a gmk-sok. Önöknél milyen a fizetség?*

— Képlettel érzékeltetve: Amire az intézet 100-at kap, azt mi 70-ért vállalhatjuk. Ebből 20-at visszafizetünk a rezsiköltségekre, 20-at tesznek ki az adók, egyéb költségek, marad 30. Ezt átfordítva a hétköznapokra: egy személy egy évre körülbelül 60 ezer forintot munkát kap, annak a 30 százalékos tiszta jövedelme 18 ezer forint, ami havonta 1500 forintot jelent. Ugye, ebből nem lehet meggazdagodni!?

— *Ez bizony nem sok. Mégis megéri?*

— Nagy előnye, hogy a feladat házhoz jön. A másik, hogy azzal a munkával juthatunk egy kis többel, amihez értünk. Egy-egy feladatnál mindenki megkapja a magáét, határidővel. Ki-ki úgy szervezi munkáját, ahogyan akarja. Általában otthon dolgozunk. A minőségre duplán kell vigyáznunk, mert megbízóink — és az intézet is — nagytól vizsgálják terveinket. Eddig még nem volt reklamáció.

— *És a gmk-n kívüli kollégákkal milyen a kapcsolat?*

— Félünk az irigykedéstől, de szerencsére ez nem következett be. Látják azt, hogy hazavisszük a munkát, elég keményen megdolgozunk azért a kis pénzért. Különbözők a legbiztosabb ellenőreink, hogy munkaidőben ne foglalkozhassunk gmk-feladatokkal.

— *Milyen megbízatásaik vannak?*

— Az intézeti munkák részfeladatai, de vannak kisebb volumenű igazgatósági igények, melyek a munkaközösségeknél gazdára találnak. Egész évre elosztjuk a feladatokat, de időnként adódnak túlzott munkák is, melyeknek elvégzése az intézet merev szervezetébe nem férnek bele. Ezek igazán a testreszabottak.

— *Mindkettőjüknél két gyermek van. Nem okoz családi sűrűlódásokat a vállalt többletmunka?*

— Értük vállaljuk, miattuk kell a több pénz. Van úgy, hogy egész nap dolgozunk, a gyerekek miatt, ők ne rövidüljenek meg.

— *Milyen a közösségen belüli együttműködés?*

— Jó. Az átlagosnál jobb képességű szakemberek vannak egy-egy közösségben, szakmai viták természetesen előfordulnak, de anyagiak soha. A munka elkezdése előtt felosztjuk a feladatot, s ennek arányában történik a díjazás. A közös felelősséget mindenki érzi, mert ha valamiben bukunk, az teljes bukást jelentene. Egyformán húz mindenki.

Bánhidai Éva

3 M módszer

Könnyebbé tehető a munka

Napjainkban, sajnos, még elég gyakran halljuk, olvassuk, tapasztaljuk, hogy gazdasági életünkben az egyik legérzékenyebb pont a munkaszervezés. A népgazdaság belső tartalékainak további feltáráshoz, jobb kihasználásához, a termelési költségcsökkentéséhez elengedhetetlenül szükséges a már ismert munkaszervezési módszerek mellett újabbak alkalmazása. Ez a megállapítás a Magyar Posta esetében is igaz. A postán belül a PSZSZI munkalegység és módszertani csoportja e téma gazdája. Néhány éve csak, hogy foglalkoznak a 3 M módszerrel.

— *Mit jelent általánosságban a 3 M módszer?* — kerestük meg kérdésünkkel *Felhős Györgyöt*, az említett csoport vezetőjét.

— *Mozdulatvezetés, Munkatanulmányozás és Munkakialakítás* kezdőbetűiből áll össze a módszer neve: a 3 M, amely az úgynevezett elemi időállandósági módszerek egyike. Olyan eljárás ez, amelynek segítségével tervidők állapíthatók meg az ember által végzett, illetve befolyásolható munkafolyamatok kivitelezésére. Az elmondottakból következik, hogy a szellemi munka során a módszer nem alkalmazható. Ugyanakkor azt is meg kell jelezni, hogy önmagában a 3 M alkalmazásától nem szabad cso-

dát várni a feltételek megteremtése nélkül. Kampányszerű alkalmazása sem célravezető, csak folyamatosan eredményes, és állandó figyelmet követel.

— *A postának például mely területén használták már eddig a munkaszervezési eszközöket a 3 M módszert?*

— Az első kísérleteket a posta ipari tevékenységében, pontosabban a Posta Központi Javító Üzemben végeztük, sikeresen. Ezen felbuzdulva kezdtük el a postaforgalmi folyamatok elemzését, mégpedig a 113-as postahivatal felvételi munkahelyén. Az elemzők igyekeztek általánosan és egységesen kialakított elrendezést kiválasztani, melyhez minden esetben az ülhelyzet tartozott. A postaforgalomban — itt elsősorban a hivatalokra gondoltok — a dolgozók testhelyzete a hagyományos munka közben az ablakhoz viszonyítva 90 fok. Ebből adódik, hogy ez az ülési mód sok főlegesen, körkörös mozdulatot követel. Gondoljunk csak végig! Például a jobb kéz az asztal széléről felvesz egy postai levelezőlapot, átadja a bal kéznek, a bal kéz viszi tovább az átadóablakhoz. Tehát ez a fajta munka egyoldalú testfordítást, hajlongást, a karra és a vállra nehezedő fiókhúzogatást, tologatást tesz szükségessé. Az elemzés során az is világossá vált, hogy ez a munkamód

a kétkezi munka előnyeit sem aknázza ki.

— *Vagyis ez azt jelenti, hogy munka közben nemcsak az ilyen testhelyzetben dolgozó fárad ki, hanem a munka tempója is lassul, kevésbé termelékeny.*

— Pontosan erről van szó. És ez bebizonyosodott a 3 M módszer szerint kialakított új munkahelyi környezet és a mozdulat-elemzés után megkomponált új mozdulatok sorozatának alkalmazásával. Ugyanis a részletes mozdulatelemzés során a munkafolyamatból kiiktattunk minden felesleges, fárasztó és nehéz alpmozdulatot.

— *Milyenek az eddigi tapasztalatok?*

— Három postahivatalban dolgoznak az új módszer szerint. Pestlőrinc 1 postahivatalban vezették be először. A régi épület lebontása után Szeged 5 postahivatalba helyezték át a munkaasztalt, ezenkívül még Szeged 3 és Debrecen 1 postahivatal a kísérlet színhelye. A visszajelzések azt mutatják, hogy a 3 M módszer bevétele. Most már csak azt szeretnénk elérni, hogy minél több hivatalban vezessék be, hogy segítségével egyre több postás dolgozó mentesüljön a főlegesen nehéz kényelmetlen és fárasztó munkamozdulatoktól.

Czegledi Cecília

Sokaknak jó, sokaknak nem

Rövidített munkahét, hosszabbodott munkanap

A kialakult helyzet meglehetősen ellentmondásos: ami a többségnek a postánál is előnyös, ugyanitt sokaknak kimondottan hátrányos. Az 1982. január 1-től bevezetett 42, illetve 40 órás munkahét ugyanis több ezer távbeszélő-kezelő és távirás munkaidéjét meghosszabbítja.

— Már az ötnapos munkahét előkészítésének időszakában kaptuk az első jelzést arról, hogy az intézkedés a távbeszélő-kezelők munkáját megnöveli — mondja *Zachár Györgyné*, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság tszbtitkára. — Az 1981 augusztusában tartott bizalmi testületi ülésen azt az általános véleményt tolmácsolták a tisztségviselők, hogy az addig 7 órás napi munkaidéjük — az ebédidőt is beleszámítva — egy óra húsz perccel több lesz. És mielőtt még a gyakorlatban kipróbálták volna a távbeszélő-kezelők, milyen rendkívüli megterhelést ró ez majd rájuk, még a 20—25 éve ebben a munkakörben dolgozó nők közül is nem egy kijelentette: *megváltik a postától.*

— Sajnos, bekövetkezett a kapcsolódik a beszélgetésbe a távbeszélő-központ tszbtitkára, *Knapp Kálmánné*, aki a postánál eltöltött 28 esztendő nagyobb részét távbeszélő-kezelőként dolgozta végig. — 1982 első negyedévében csupán tőlünk huszonketten mentek el, és ez a szám az év végére huszonhétre emelkedett. Ugyanezt az arányt tükrözi az idei év: szeptember 1-ig huszonhatan vették a munkakönyvüket. Egyszerűen nem bírták az idegfelesztést, nem szólvá a többi szakmai ártalomról; a hangszalag- és halláskárosodásról, az izületi megbetegedésről, ami miatt a tartós betegállomány is gyakoribb.

Aki még nem próbálta, nem tudja, mit jelent ez a szinte katonai figyelmet igénylő munkakör — folytatja. — Végigülni, végigbeszélni, kapcsolatot teremteni nyolc órán át, úgy, hogy a technikai zavaroknak a kezelő éppen úgy ki van szolgáltatva, mint az előfizető. És a postai dolgozó nem lehet türelmetlen, udvariatlan: a legkisebb fégyelmezetlenségért

azonnal megvonják tőle a jutalmat.

— Nem ellensúlyozza mindezt az ösztönző bérezés, sem a heti két szabadnap, ami nem mindig esik a hétvégére — veszi vissza a szót a tszbtitkár. — Sőt még az sem, hogy — nem kevés harc árán — kezdeményezésünkre, a Munkalektani Laboratórium bevonásával, és a Postások Szakszervezetének segítségével most már hosszabb technikai szünetet is tarthatnak a távbeszélő-kezelők; naponta összesen fél órát, 10-20 percre elosztva. Hiába jönnek az újak a régiék helyébe, hiába a magas kezdőbér, a pótlékok, a fluktuáció igen nagy, és ezzel mindaddig számolni kell, amíg a napi munkaidő nyolc óra.

— Ami Csehszlovákiában hat vagy hét, a Szovjetunióban és az NDK-ban ugyancsak hét — jegyzi meg *Knapp Kálmánné*. — De nemcsak a más országok, hanem a magam tapasztalataiból is tudom: már öt-hat órai szolgálat után úgy érzi az ember, teljesítő-képességének végére ért.

Az idén ősszel átadott 98 munkahelyes, szűnyegpadlós, légkondicionált, új kapcsolóterem nagyon esztétikus látványt nyújt. Az egymás mellett, mögött ülő kezelők állandó hallózása, az ösztomosodó, majd az egymástól élesen elváló hangfoszlányok szünet nélküli folyamata azonban már rövid idő múltán is rendkívül idegesítő. És mintha a gondolatimba látna kísérőm, *Zádori Istvánné* központvezető, megjegyzi; a terem hangszigetelése van...

Posta Balázs néval csak úgy tudunk néhány szót váltani, hogy egyik kollégája azonnal a helyére ül. A postás családból származó háziorvos asszony 1953 óta kezelő; még nyolc éve van hátra a nyugdíjig. — Ha nem szeretném a munkám, nem bírtam volna ki ilyen sokáig — feleli a kérdésre. — Nekem mindig sikerélmény, ha végre összehozom az előfizetőket. De rendkívül fárasztó, hiszen nemcsak velük kötelező az udvariaság, hanem otthon, a családban is. Régebben nem volt bajom az

egészségemmel, de a nyolcórás munkarend bevezetése óta többször „elment már a hangom”, betegállományban is voltam emiatt. Az állandó beszéd, a folytonos koncentráció kívül sok az adminisztratív munka is, hiszen valamennyi hívás adatait pontosan rögzíteni kell. Azt az egy többletórát ezért is érezzük háromszor annyira.

A 21 esztendő *Bajusz Edit* csupán egy éve dolgozik itt. Öszintén megvallja: a jó kezdőkezeset, az IBUSZ-szoba miatt jelentkezett.

— A duplán fizetett szombavasárnapi szolgálat a 4400-at is megkeresem havonta; hol tudnék ennyit máshol összeszedni? Persze nagyon nehéz munka. Reggel még vidáman kezdem a napot, de körülbelül hat óra elteltével már nagyon nehezen tudok magamon erőt venni, „hogy tartsam a formám”. Hogy csinálnám-e a nyugdíjig? Nem, ezt még elképzelni sem tudom...

Zádori Istvánné igyekszik megérteni a gazdasági okokból előírt meghosszabbított munkaidőt. De hozzátesszi: amikor hét évig ő is ebben a munkakörben dolgozott, valamivel könnyebben viselték el a megterhelést. Bár a technikai színvonal az ötvenes-hatvanas években nem volt magas, a helyi és a helyközi hálózat kevésbé volt zsúfolt. Kevesebb volt a torlódás, a meddő munkamozzanat, nem küszködtek létszámihiánnyal. És noha hat és fél órát ülni akkoriban sem volt könnyű a korszerűtlen gépek mellett, a mínusz másfél óra nagyon sokat számított munkabírásban.

A gazdasági kényszer valóban parancsoló erő. Érdemes lenne azonban kiszámítani, mit „eredményezhet” a jelenlegi helyzet — távlatilag. Létszámban, a betegségek miatt kiesett munkanapokban. Mennyit képes teljesíteni egyáltalán a távbeszélő-kezelő munkaidéjének hetedik, nyolcadik órájában. És akkor az emberi szempontokról még egyetlen szó sem esett.

L. Simon Szuzsa

Az SZVT Szervezési Szakosztály — Postás Szervezők Klubja és a Posta Számítástechnikai Védnöksége

személyi számítógép

bemutatót, ismertetőt rendez felhasználóknak, 1984. január 26—27-én a Postás Művelődési Központban (Budapest VI., Benczúr u. 27.).

A bemutató január 26-án 11.00 órától 17.00 óráig, 27-én 9.00 órától 17.00 óráig látogatható.

A rendezvény célja az, hogy ismertetőt adjon felhasználóknak a Magyarországon forgalomban levő személyi számítógépekről, a felhasználási lehetőségekről — kiemelten a Magyar Posta területén —, eddigi sikeres alkalmazásokról.

A kiállítók célja az, hogy elősegítsék a tájékozódást, a legjobb típus kiválasztását, a műszaki, gazdasági munkát könnyítő eszközök alkalmazását.

A bemutatót részt vesznek a személyi számítástechnikai eszközöket fejlesztő magyar vállalatok is, prototípusok bemutatásával.

Minden postás dolgozót szeretettel vár a

Rendezőség

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának január havi programja

Január 10. (kedd) 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. *Halász László*: A kuvaiti hálózat építési és szerelési tapasztalatai.

Január 18. (szerda) 9.00 óra, Posta Kísérleti Intézet, IX. Zombori utca 2. *Dr. Kovács Gizella*: Híradástechnikai alkatrészek és berendezések környezetiállóság vizsgálata a Posta Kísérleti Intézetben (Laboratórium látogatás).

Január 19. (csütörtök) 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. *Erdőkői Henrik*: Góckörzeti mintatervek készítésének tapasztalatai.

Január 24. (kedd) 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. *Traub Jenőné*: A hírlapterjesztés önköltség-elszámolási és elemzési rendszerének főbb szempontjai.

Január 25. (szerda) 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. *Czigány Sebestyén—Kántor Csaba*: Vezeték nélküli rurális hálózatok kialakításának kérdése.

Január 26. (csütörtök) 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. *Dr. Hegyi Gábor*: Rendszerjavaslat a műholdas televízióműsor-szórásra: a C-MAC-rendszer.

Majsai Mária ex librise

Ipari feladatok saját ötletekből

Nem ismeretlen helyre mentünk Nagykanizsára. Korábban már írtunk erről a nagyszerű kollektíváról, csak éppen más ügyvel kapcsolatban. Ezúttal lelkes, ötletekben kiapadhatatlan újtóként mutatkoztak be.

A Pécsi Postaigazgatóság 20-031-es elosztó raktárát kerestük fel Nagykanizsán. *Takács László* raktárkezelőt, helyettesét *Balassi Istvánt*, *Kozma Lóránt* adminisztrátort, és *Berezvai Tibor* esztergályost találtuk akkor a munkahelyen. Éppen napi teendők összehangolására készültek. A raktárkezelő mutatta be kollektíváját, és sorolta fel azok nevét, akikkel akkor nem tudtunk találkozni: a *Lenin Szocialista brigád* vezetője *idősb Csordás Gyula* segéd munkás, *ifjabb Csordás Gyula* szerkezeti lakatos, *Gál Lajos* szerkezeti lakatos, *Holl István* gépész, *Burcsi János* motor-szerelő, *Verrasztó György* festő, *Rideg József* segéd munkás, *Csodrás Gyuláné* takarító és iradai segéd munkás dolgozik közöttük.

— *Mi a feladata ennek a munkahelynek?* — kérdeztük Takács Lászlótól, hogy minél teljesebb képet kapjunk a kollektíváról.

— Alaptevékenységünk a következőkből áll: A Posta Központi Anyaghivataltól hozzánk érkező anyagokat tároljuk, és osztjuk el a négy megyei, és külön a Pécs városi Távközlési Üzem számára. A raktári munka mellett végzünk egyéb ipari tevékenységet is. Például a külterületi lelvélszekrények telepítjük, javítjuk, felújítjuk a Pécsi Postaigazgatóság területén. Eddig a külterületi lelvélszekrényeket kisiparosnál rendelte meg az igazgatóság, s bizony, nem volt ritka eset, hogy a szükségességet 2—3 évi határidővel tudta csak vállalni. Ez túl hosszú idő, hát magunkra vállaltuk alaptevékenységünk mellett — válaszolta a raktárkezelő. S amikor azt kérdeztem tőle, hogy ekkora munkaterület mellett hogyan tudnak még többlet-feladatokat is vállalni, széttárta két kezét, s csodálkozva nézett rám. Tekintete pedig szinte sugározta a ki nem mondott gondolatot: nincs ebben semmi különös! ...

— Vállaltuk, hát teljesítjük. A vállalásra pedig a gazdasági szükségesség ösztönöz, újabb és újabb lendületet pedig a munkaverseny-mozgalom ad.

az igazgatóságon voltak még elbírálásra. Így hát, a raktárkezelő föllapozta a dokumentációk másolatait ...

— Nagyjából fél évtizedre visszamenve: 1978-ban beadtuk újítási javaslatként az alépítményekben használt pvc ívcsövek hajlítását. A Posta Központi Anyaghivatal a debreceni műanyaggyártól rendelte meg korábban ezeket az ívcsöveket, azonban túl drágán, darabját 83 forintért kifizették. Egy kisiparos nyolcvanért vállalta volna. Ezt mi itt, Nagykanizsán soknak találtuk, s elhatároztuk, hogy olcsóbban megcsináljuk, és összedugtuk a fejünket ... Korábban gázlánggal melegítettük a műanyag csövet, de gyakran megmelegedett, tört, a hidegben. Aztán rájöttünk a megoldásra. Forró vízzel lágyítjuk. Így csupán öt forintba kerül egy pvc ív. Egyre-másra kaptuk a megrendeléseket a Távbeszélő Igazgatóságától, a Soproni Postaigazgatóságtól, és persze saját célra is gyártottuk, és gyártjuk; a

Pécsi Postaigazgatóság már nem igényel ívcsövet az Anyaghivataltól. Azonban a többi igazgatóságnak nem tudunk szállítani, mert kapacitásunk véges. Az eddigi legnagyobb megrendelésünk 600 darabos volt.

Kíváncsún tartottuk, majd lelkesen sorolja Takács László öt esztendő újításait:

— A jelzőszalag-felvágó gépet 1979-ben alkottuk meg. A Posta Központi Anyaghivatal a gyártól széles tömbökben kapta meg a sárga jelzőszalagot, de 10 centiméteres csíkokra már nem volt mivel felvágni. (Korábban egy tévesz-melléküzemág vágta fel.) Aztán, hogy bevált a vágógép, ellátuk felvágó szalaggal 1980-ban, 81-ben, és 82-ben a Soproni, a Miskolci és a Szegedi Postaigazgatóságot is.

— Nyolcvanban a kis csigásor betétorsóinak fém helyett műanyagból való előállítását találtuk ki. Ez a kis csigásor légvezeték fészítésénél használatos szerzőszám. Gyártó cég nincs rá.

Máshol jobban hasznosítható

Takács László szolt a 1981-től napjainkig benyújtott újítási javaslatokról is. Ám, mert az elmúlt három esztendő során akadt olyan újítások, amelyek nem voltak kimutatható hasznos eredménye, vagy némelyiket nem fogadta el a Pécsi Postaigazgatóság, illetve egyéni-másik meg elbírálás alatt van, megkerestük az igazgatóság anyagcsoportjának vezetőjét, *Óvári Pétert*. Ő válaszolt azokra a kérdésekre, amelyeket Takács László tett fel nekünk a Lenin brigád néhány újításának sorsával kapcsolatban. *Óvári Péter* kiegészítő információval kezdte tájékoztatásunkat. Elmondta, hogy a nagykanizsai Lenin szocialista brigád különböző helyezéseket ért el a brigádmunka értékelése során. Minden évben van legalább két újításuk, ebből természetesen van, amit elfogad az igazgatóság, van, amit nem. A pvc ívcső hajlításának hasznos eredménye 205 ezer 605 forint volt a tárgyévben. Az 1981-es újításuk, a kis alakú osztólemez bevezetésének hasznos eredménye 30 ezer forint volt. A sárga jelzőszalagot felvágó géppel 239 ezer 200 forintot takarítottak meg. A selejtezésre váró kis csigásorok újra hasznosításához beépített műanyag orsókkal 14 ezer forint hasznos eredményt értek el. Talvaly a külterületi lelvélszekrények kulcsátörését megakadályozó újításuknál azonban nem volt kimutatható hasznos eredmény.

— *Idén mit nyújtott be a Lenin brigád?* — kérdeztük *Óvári Pétertől*.

— Három újításuk van elbírálás alatt. Az egyik az egyenes és elágazó ólomhüvely gyártó gép, a másik a hatszor kettes sapkás

fej helyett végelzáró bura rendszerezése, a harmadik: sodrál lekötevése önhordó léghétkébel tartókötelének borítójával.

— *Leginkább az egyenes és elágazó ólomhüvely gyártó gép érdekelne. Takács László szerint nem fogadta el az igazgatóság. Mi lesz a sorsa ennek a találmánynak?*

— Első hallásra rendkívül nagy horderejűnek tűnik ez a szerkezet. Csakhogy erre inkább 10-20 évvel korábban lett volna nagy szükség. Mert újabban az ólomburkolatú kábelekről áttér a posta a műanyag szigetelésűekre. És itt már egészen más kötéstechnológiát kell alkalmazni. Érthető, hogy a készülék nem kellően sikeres fogadtatása fáj a nagykanizsai Lenin brigád tagjainak, mert nagyon sok munkájukba került ennek megalkotása.

— *Vagyis a találmánnyal el késtek, s ma már hasznosíthatatlan?*

— Nem, dehogynem! — tiltakozott *Óvári Péter*, s elmondta biztató elképzelésüket az illetékesek nevében:

— Országos szinten a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság kábel-fenntartó üzemé foglalkozik ólomhüvely gyártásával. Úgy képzeltük, hogy átengedjük nekik a gépet, s így, a találmány mégis hasznossá válik, mert hazánkban még sok-sok kilométer ólomburkolatú postai kábelt kell fenntartani ...

Nos, itt fejeztük be a Nagykanizsán megkezdett beszélgetést Péccsel, azzal, hogy Takács László-éknek további munkájukhoz, újított tevékenységükhöz sok sikert kívánunk.

Aszódi László Antal

Korlátozott mennyiségben, de nagyon olcsón

Beszélgésünket eredményes újító tevékenységük részletes ki-kérdésével folytattuk. Igaz, leg-

frissebb eredményeiket csak papíron tudták bemutatni, mert a mintapéldányok és a fotók éppen

A Postaügyi Értesítő 1982. július 6-i számában kiírt felhívásra a beküldési határidőig, 1983. május 30-ig 45 pályázó küldte be művét, pontosabban műveit, összesen 88 alkotást. A benyújtott művek, visszaemlékezések világosan mutatják a postás dolgozóknak a postához fűződő mélyeséges kapcsolatát, bemutatva a két háború közötti időszakot, a II. világháború eseményeit, a felszabadulást, az újjáépítés korszakát és az azóta megtett utat a postások, a dolgozó postások szemézőgéből nézve. Egy dolog nyilvánvalóvá válik e művekből: nem a pénz volt a mozgató erő, hanem az öntudat, a közönség megbecsülésének megszerzésére való törekvés.

E művek szervesen egészítik ki a közismert személyiségek ma divatos és a célzatosságától sem mindig mentes memoáriumok-mát, lehetővé teszik a korszakok jobb megismerését. A memoárokban a posta fejlődésének leírásán jól végigkísérhetjük a postamesztéri hivatalok nehéz helyzetben élő dolgozóinak az állami alkalmazottak kedvezőbb életszínvonalának eléréséért vívott küzdel-

Emlékeim a postáról

Kihirdették a pályázat eredményét

mét. Majd látjuk, hogy a felszabadulás után, már szervezettebben, hogyan törekedtek a postamesteri hivatalok mielőbbi államosítására a dolgozók. Ebben az időszakban terjed ki a szakszervezeti mozgalom a postásokra, s ez sokak magatartását meghatározza mind a postai, mind a társadalmi munkában.

A pályázatról meg lehet állapítani, hogy eredményes volt, és kiírása kedvező időre esett. A pályázaton részt vevő 33 nyugdíjas nemcsak visszaemlékezett, hanem sokuk kiváló írói képességről is tanúskodott a postásokra, s ez sokak magatartását meghatározza mind a postai, mind a társadalmi munkában.

munkáját, mégis a véleményegyeztető és rangsort megállapító tárgyalásokon a bizottsági tagok külön-külön kialakított sorsolásai nagyon jó egyezést mutattak. Az értékelések alapján nyilvánvalóvá vált, hogy nem lehet csak 3 művet díjazni. A Postamúzeum vezetősége ezért a bizottság javaslatát elfogadva a díjak számát 7-re emelte.

A pályázat eredménye: II. díj, 4000 forint, *Ercsényi Lajos* (Ercsi); III. díj, 2500 forint, *Mester István* (Köszeg) és *Újházi László* (Elek); IV. díj, 1500 forint *Fejős Lajos* (Budapest), *Rónaki Károly* (Tamási) és *dr. Váradi István* (Budapest). Dicséretben részesült és 500 forintos vásárlási utalványt kapott: *Becsei Károlyné* (Budapest), *Berki Józsefné* (Keszthely), *Bóti Sándor* (Budapest), *Fabián Pál* (Szeged), *Füzes Sándor* (Bu-

dapest), *Galambos Sándor* (Pécs), *Kiss József* (Pécs), *Kovács Anna* (Szombathely), *dr. Pazar Ferenc* (Pécs), *Pálffy József* (Velem), *Pólya János* (Budapest), *Sasvári József* (Miskolc), *Ugróczy Mihály* (Budapest) és *Vasadi Sándor* (Budapest). A díjazottak és dicséretben részesítettek értékes bélyegeket, ajándék-tárgyakat is kaptak *Sipos Józsefné: A Magyar Posta függetlenné válásának története és az 1867. évi első magyar bélyegkiadás* című kitűnő művével együtt.

Az eredményhirdetést követően dr. Váradi István bejelentette, hogy a hírlapszolgálat megkedvelésére díjat felajánlja a Budapesti Postaforgalmi Szakközépiskola idén végzős tanulóinak a *Hírlapszolgálat* című tárgyból legjobb eredményt felmutatóknak a jutalmazására.

Végül meg kell említeni, hogy a zsűrizés munkájában *dr. Benkő József*, *dr. Csala János*, *Kósa Andor*, *Módos Elemér*, *Száva István* és *Vántsa Tibor* működött közre. Áldozatos munkájukért köszönetet mondok.

Borsos Károly

A Hazafias Népfrent Országos Tanácsa, a Szakszervezetek Országos Tanácsa és az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal országos

KÖRNYEZETVÉDELMI PLAKÁTPÁLYÁZATOT

hirdet két kategóriában:

- I. kategória 14—18 éves korig
- II. kategória 18 éves kortól

Az alkotások hívják fel a társadalom figyelmét a környezetkárosító tevékenységre, a környezetvédelem eredményeire, megoldásaira. A plakátok célja a környezetvédelmi propaganda jobbítása és elősegítése. Törekedni kell a plakátok elkészítésénél, hogy közérthetően fejezze ki a témát.

A beküldött pályamunkákat képzőművészekből, környezetvédelmi szakemberekből álló zsűri bírálja el.

A plakátpályázatok jellegűek, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatalhoz kell beküldeni őket.

Cím: Budapest, Költő utca 21., 1121

Beküldési határidő: 1984. március 1.

A borítékra kérjük ráírni: „Környezetvédelmi plakátpályázat”. Külön zárt borítékban kell feltüntetni a pályázó nevét, lakhelyét, életkorát, foglalkozását, a borítékra a jeligét kell ráírni. A jeligét a pályaművön is fel kell tüntetni.

A plakát mérete: 54 x 80 centiméter.

Pályadíjak: I. kategóriában: egy 1. díj, 3000 forint, két 2. díj, 2000 forint, két 3. díj, 1000 forint. A II. kategóriában egy 1. díj, 5000 forint, két 2. díj, 3000 forint, két 3. díj, 2000 forint.

A bizottság 1984. április 5-ig a pályaműveket elbírálja és a nyerteseket 1984. május 5-ig értesíti.

A beküldött pályamunkákat a kiíró szerv nem juttatja vissza a résztvevőknek, fenntartja a jogot arra, hogy kiállításokon bemutassa. A kiíró szerv a díjazott pályamunkák felhasználási jogát fenntartja magának. A nem díjazott pályamunkákért az esetleges későbbi felhasználás esetén a szokásos honoráriumot fizetik.

Hazafias Népfrent Országos Tanácsa

Szakszervezetek Országos Tanácsa

Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal

Portré Feriről

Talán nem neveznek szakmai önzőnek, ha kijelentem: alig van szerv, mellyel annyi és olyan szoros kapcsolata lenne a lakosság- nak, mint a posta. A jó kapcsolat a kézbesítőnek is köszönhető, aki naponta megjelenik házuk táján, és akit szívesen megvárunk, míg átért az utca egyik oldaláról a másikra, még akkor is, ha intésével tudunkra adja: nem érkezett küldeményünk. Mit mond munkatársunk az idősebb szaktársakkal? *Németh Ferenc* kézbesítőnek előbb ezt a kérdést tettem fel:

— *Nem fáradt-e?*

— Ha egész nap otthon kellene egy helyben foglalatoskodnom, ki sem bírnám. Ez a napi 13 kilométer, majd a lépcsőkön, az új városrészben a fel- és lejárás az emeltes tömbökön, hozzá tartozik az élettemhez. Erőnlétet, egészséget és — nevetve mondja — karcsúságot köszönhetek neki. Kenyeret adó „kocogó mozgalomban” élek, a sportszerűtől annyi eltéréssel, hogy a lépésekkel egyidőben nem lendíthetem karjaimat, mert az egyikkel a vállamról lógó bór-szatyrot kell tartanom, a másikkal meg ezt a kis kétkerekűt húzom, amelybe a szatyorba már nem férő anyagokat rakom.

— *Sok az ismerőse?*

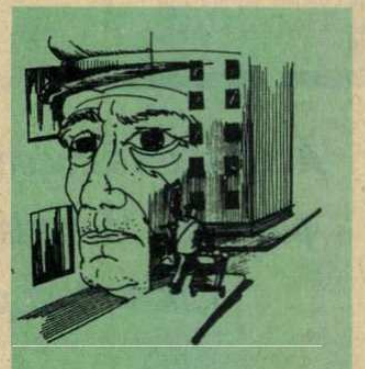
— Veszprémben születtem, tele vagyok ismerőssel és barátal, de az igazságra 10 éves kézbesítő szolgálatom alatt tettem szert. Körzetemben 1400 családot ismerek név szerint, s ha találkozom velük a város másik végén, ott is egymásra ismerünk. Érdeklődni szoktak, de igyekszem megelőzni a kérdést azzal, hogy „ma nem volt semmi”, vagy „bedobtam a lelvélszekrénybe”, de sürűn előfordul az is, hogy ezt kell mondanom: „hagytam értesítést, mert hiába csöngettem!” Ilyenkor aztán másnapra megegyezünk, az ügyis a hivatal felé jár, s bejön érte. Mindenki Ferinek szólít, de hallottam már Ferikét is mondani.

— *Szakszervezet? Szocialista brigád-mozgalom?*

— Amit a szakszervezet nyújt, azt már természetesnek vesszük. A Kossuth Lajos Szocialista Brigádnak vagyok a tagja, annak a brigádnak, amely már a bronz fokozat eléréséig eljutott. Ez nagy szó, mert fiatalok vagyunk, mégis meg mertük pályázni az ezüst fokozat elnyerését, vagyis felvettük a versenyt az idősebb szaktársakkal. Legutóbbi kiemelkedő ténykedésünk volt, s nagy megtakarításhoz vezetett az átköltözés az új postaközpontba. Egyszerűen összefogott a brigádunk. A megta- karított összeg közös kasszába megy, s majd egyszer az is a mi javunkat fogja szolgálni.

— *Munka után milyen a pihenés?*

— Otthon dolgozva pihengetek. Van egy kis kertünk, ennek művelése az én feladatom. Nem is feladat ez, mert szórakozva csinálom. Amióta én a kert megvan, piacra nem járunk. Aztán van egy 850-es Fiatunk. Rengeteget kell rajta bütykölni. De megéri, amikor belül az egész család, és irány a természet! Nemsokára nagyobb lesz az öröm, ha négyen ül- jük körül a terített asztalt: a 6 éves élesezű kisfiúknak mellé most járjuk a — kislányt.

Jó munkát és utat kívánok a hátralévő kilométerekhez. *Németh Ferenc*, a mi Ferink mielőtt színházban tászkájával és kis koscsijával eltűnne a 8-as épület-tömb mögött, visszaküldte:

— Sajnálom, hogy Pesten lakik és nem az én körzetemhez tartozik!

— Sajnálom. Én is sajnálom.

Dénes Géza

Csak az újoncoknak nincs szakképzettségük

Igencsak a végére értünk az 1983-as esztendőnek: ünnepeknek, megemlékezéseknek, egész éves munkánkat értékelésnek, a jövőbe mutató megbeszéléseknek nézünk elébe. Ilyen évente, decemberben megemlékezés a sajtónap. Egy ilyen rendezvényen találkoztam Besenyei Pállal, a nagykáta postahivatali kézbesítőbrigádjának vezetőjével, még tavaly decemberben. Ugyanis akkor, Gödöllőn, A Pest megyei Hírlap és a Hírlapkiadó Vállalat közös ünnepségén, a lapterjesztésben élen járó postás dolgozókat, kollektívákat tüntettek ki és jutalmazták meg. Besenyei Pállal, mint egyesített kézbesítővel, brigádvezetővel, s mint magánemberrel folytatott beszélgetésem — gondolom — most is időszerű.

— Nagykáta születésű vagyok, s 41 éves. Majdnem 20 éve, hogy postás lettem. Ebből az időből másfél évtizede állandó körzetként dolgozom. A hivatalban jó az összhang beosztottak és vezetők között. Hát mit mondjak... megszerettem a postát, pedig ez az első munkahelyem, s a követelmények is nagyok. Különösen fontos a kézbesítő és az ügyfél rendszeres kapcsolatában a pontos munka kapcsoltatását, és az, hogy az irántunk megnyilvánuló bizalommal sohasem szabad visszaélni. Nekem is mondják sietős háziasszonyok vagy idős, rosszul látó bácsik, néni: itt a buksza, vegyem ki belőle a pénzt, ami nekem jár. Én ettől tartózkodom. Nagyon kellemetlen félreértések származhatnak az ilyen túlzott bizalmaskodásból.

— A kollektívának mit jelent ez a szó, hogy brigádmunka?
— Ott fog össze a brigád, ahol éppen arra szükség van. Ha például kész a hírlapzárlat, együtt megyünk ki a vasúthoz, mindenki pakol, számol, hogy behozzuk az idővesztéséget. De a községben is végzünk társadalmi munkát. Tavaly a sportpálya gyeptéglázásánál dolgoztunk. Egyébként éppen a múlt évben érték el a szocialista címet. Kíván visszatekintve az időben, korábbi hibákat is kikü-

szöböltünk, mert a brigád mindig tette, amit kellett, de a naplóvezetés elmaradt. Tíz éve átvettém a naplóvezetést, úgyhogy ezzel már nincs gondunk, s egyik szaktársnőnk, Ördögh Lászlóné vállalta a kollektíva adminisztrációjának vezetését.

Itt fejeztem be a brigádvezetővel a beszélgetést, hogy kollégáival is pár szót válthassak. Talán még annyit róla, hogy 1980-ban építkezett, az új ház lassan elkészült. Családjá nincs, de négyen vannak testvérek, öccse 15 éve kézbesít Nagykátán...
A 36 esztendő Juhász András csaknem évtizede postás, rendszeres helyettes. Ennél többet nem tud mondani magáról, mert sietnie kell a területre. Tatár Béláné azonban elmondja, hogy 11 éve dolgozik a postán, jelenleg forgalmi előadóként, korábban felvételes, majd távgépíró-kezelő volt. Férje is postás, rendszeres helyettes. Horváth Ferencnéről kiderült, azelőtt a Budapest 70-es hivatalban volt pénzolvasó, de a fázastól, időt rabló bejárásból elment a kedve... S természetesen, ha már Nagykátán jártam, a hivatal egészéről is tudakoztam, így annak vezetője, Hegedűs Istvánra a következőket mondta el:

— Ötödosztályú járási hivatal vagyunk. Harmencöt kishivatal tartozik hozzánk. Nem mondanom azt, hogy hónapok alatt, de évente változik a létszámunk. Elmennek egyesre, visszajönnek, megszakítják a szülei szabadságát, s néhány új dolgozóval is gyarapodunk. Sok a fiatal a hivatal dolgozóiban, az átlagos életkor is 37—38 év. Szeretek a fiatalokkal dolgozni. Akik ide járnak gyakorlatra szakközépiskolából, tudom, vissza fognak jönni. Így az utánpótlás is megvan.
— A hivatal létszáma a helyettesekkel együtt 19 férfi és 31 nő. A tiszt munkakörben egy szakértő férfi, a hírlapfelelős, a többi nő. Szakképzettségünk aránya sem rossz, mert csak azok képzetlenek, akik a múlt év októberé óta jöttek ide. Akiket felvesszünk, azokat a lehető legrövidebb időn be-

lül beiskolázzuk alapfokon a Budapest vidéki Postaigazgatóságon keresztül. Jómagammak, helyettesemnek, Fejér Istvánnéknak, a főpénztáros Ördögh Lászlónéknak és mint említettem, a hírlapfelelősnek tisztí képesítése van. A tiszt munkakörökben dolgozók további 40 százalékának is megvan az érettségije. A régi dolgozóknak többnyire 8 általános végzettségű van, bár kivétel is akad közöttük, mint Besenyei Pál, akinek érettségije, és közgazdasági technikumi végzettsége van. Két éve pedig csak érettségizetteket vesszünk föl.

A hétköznapi munka, s annak elismerése is szóba került, amikor Ördögh Lászlóné, a tiszt brigádvezetőjét kérdeztem:

— Igazgatói elismerést kapott a legutóbbi értékeléskor a hivatal, a jó brigádmunkáért. A tiszt komplexbrigád májusban érte el az ezüst koszorús fokozatot, korábban pedig kétszer kaptuk meg a bronz fokozatot. Magamról annyit, hogy 3 éve vagyok brigádvezető, 14 éve postás Nagykátán, de még 1958-ban kezdtem. Főpénztáros vagyok. Szeretem a munkámat, különösen ezért, mert itt naprakészen kell dolgozni. Családommal 14 éve lakom Nagykátán. Férjem pénzügyi dolgozó, fiam is, ő is bejár a fővárosba.

Végezetül körülnéztünk egy kicsit a hivatalban. A szemléltetés során bemutatottakat, tapasztaltakat, tényeket így fogalmazta meg a hivatalvezető:

— Nem mondanom azt, hogy meg vagyok elégedve a hivatal munkakörülményeivel. Szeretném, ha még ebben az évben elkészülne a csatornabekötés, és a 600-as telefonközpont korszerűsítése sem ártana. Sajnos, ez utóbbira még csak ígéretet sem kaptunk. De maga az épület most elég jó állapotban van, 2 éve tartoztaták...

Azt pedig, hogy itt a hivatalban s a járásban hogyan dolgoznak a postások, úgy gondolom, az ügyfelek hivatalok megítélés elsősorban...

A. L. A.

Postatörténetünk tárházából

Innen-onnan

Van nekünk, postásoknak egy nagyon színes és gazdag képeskönyvünk, négyezerötven éves múltunk, és a még fel nem dolgozott jelenünk.

A postára vonatkozó írásokat nemcsak szaklapjainkban találjuk meg, hanem újságokban, képek-lapokban is. Találjuk figyelemre méltó feljegyzéseket még színvonalas irodalmi lapokban is, mint amilyen A Hét volt.

Száznegyven éve született Kiss József epigon költő, de kitűnő szervező és szerkesztő. 1890-ben fiatal íróvárával megindította a Hét című irodalmi és politikai képes hetilapját a polgárosodó közeposztály számára. A lap minden sorát, beleértve a legkisebb glosszákat, de még a szerkesztői üzeneteket is hozzáértők írták. A stílus és írásművészet mesterei. A könnyed, tehetséges, elegáns írások még ma is élvezetet nyújtanak az olvasóknak. A Hét irodalmi anyaga egyenletesen magas színvonalú, méltó elődje volt a később Ostvát Ernő szerkesztette Nyugat-nak.

A századfordulón a Hét messze kivált a kor sajtótermékei közül. Minden számában volt egy rovat, a címe: Innen-onnan. Ez rövid, szellemesen megírt híreket közölt. 1892-ben jelent meg ebben a rovatban a postára vonatkozó alábbi kis hír is.

SZEGÉNY HANKÁK SZERENCSEJE. Történik még szép dolog is a világban. Ha a m. kir. postán minden olyan rendben menne, mint a karkacsapás, ak-

kor már nem történének. Szerencsére a m. kir. postán nem megy minden olyan rendesen. Néha elveszítene ott még egy posztkiszlitt vagy egy-egy pénzeszközöt. Aki a posztkiszlitt megtalálja, az egész életére úrrá van téve, és soha ki nem tudódik róla, miként lett virilista. Most azonban csak egy pénzeszközöt vesztek el a Kerepesi úton — úgy mondják, volt abban vagy egymillió forint. Két szegény becsületes Árva megyei tót Hanka találta meg. Szerencsésükre, volt annyi eszük, hogy menten bevitették a zsákot a főpostára. Itt kaptak érte fejenként 100—100 forintot. Száz forint pedig nagy pénz egy szegény Hankának. Árva megyében annál többje tán csak a főispánnak van. A két Hanka boldog — ami nem lenne, ha be nem viszi hűségesen a zsákot a főpostára. A milliával Hanka nem tudott volna mit kezdeni, de száz forinttal földesúrnóvé lehet Árva vármegyében.

HETI POSTA cím alatt pedig szerkesztői üzeneteket közölt A Hét. Az alábbi szerkesztői üzenet, az érthetőség kedvéért némileg ki kell egészíteni.

A múlt század utolsó negyedében élt és alkotott Szentesy Gyula költő. Postai dolgozó volt haláláig. Egy ideig a főpostán, a mai Budapest 4-esben, a postán maradó küldemények osztályát kezelte, igen csinos fiatalember és tehetséges költő volt, és nagyon népszerű. Verses kötetét nemcsak a szerelmes varrónányok ol-

vasták elragadtatva, hanem az úrinők is elábrándoztak édesbűn csengő rímein szecessziós stílusban berendezett selyem-csipke budoárjukban. Sajnálatos, hogy neki is, mint annyi más kortársának neve ma már méltatlanul feledésbe merült.

Szentesy Gyula, akinek tehetségét Vajda János is elismerte, munkatársa volt a Hét-nek. Hogy nem jelleme meg a A Hétben még több verse, annak tragikus kimenetelű korai halála volt az oka.

Szentesy Gyulának (kinek életrajzát és válogatott verseinek gyűjteményét e sorok írója állította össze, és mint egyetlen példányt, a Postamúzeum megvásárolta) van egy nagyon kedves verse, címe Magdolna-utcában. Az alábbi szerkesztői üzenet ezzel a költeménnyel kapcsolatos.

HETI POSTA

MAGDOLNA-UTCÁBAN.

Óriási plágium a Magdolna-utcában. Ugyanezt a verset megírta már ugyanezekkel a szavakkal,

de tökéletes helyesírással a szegény, nagytehetségű Szentesy Gyula. Máskor vagy Petőfitől lopjon, vagy egyáltalán ne lopjon, vagy pedig változtassa meg az ellopott versnek legalább a címét!
Halmi Ida

„Játszani is engeddd . . .”

Munkavédelemről, tűzvédelemről hallva az emberek többségének szükséges, de rendszerint unalmas dolgok jutnak eszébe. Mindnyájan részt vettünk már — évente többször is — lelehetendő szimpillákkal, le-lecsutetetlen álmosággal birkózva azokon a felvilágosító előadásokon, amelyeknek értelmét addig, amíg baj nincs, aligha látjuk.

Nem volt hát osztatlan az öröm, amikor a Postai Műszaki Dokumentációs és Tájékoztatói Központban is meghirdették a novemberi munkavédelmi ankétot. Azért rendezték meg, mert a Postások Szakszervezete-elnökségének állásfoglalása értelmében fokozottan kívánták a dolgozók figyelmét felhívni a munkavédelmi tevékenység hatékonyságának növelésére.

Unalmas délelőtti készülünk tehát november 8-án, amikor a PDK munkavédelmi ankétjára gyülekeztünk, azonban alvás mégsem lett a dologból.

Az ankét rendkívül lébilincselő előadással kezdődött, amelyet dr. Zudar Endre főorvos az infarktusos megbetegedésekről tartott. Az előadást követő kérdések már jeleztek, hogy az alkalomhoz jól megválasztott téma képmozgásban tartani az érdeklődést.

A posta segítségével

Két perc a győriek egészségéért

Gyanútlanul tárcsáztam Győrött a Közegészségügyi és Járványügyi Állomás egészségnevelési osztályának telefonszámát: a 21-188-at. A szombatokat, a vasár- és ünnepnapokat kivéve ezen a számon az egészségneveléssel foglalkozó szakembereknek kellett volna jelentkezniük — napközben. Jele ottél pedig a lelki segélyszolgálatnak. De nem jelentkezett egyik sem. Helyette zene szólt meg, aztán rámköszönt egy férifhang.

— Jó napot kívánok! Itt a győri telefondoktor. November fogászati és egészségnevelési hónap, ezért most ezzel a témával kapcsolatos felvilágosítást adok... És nem engedett megszólalni, csak mondta, mondta az okos-magát:

— Ne hagyjuk az ételmaradékot a fogak környezetében! Ezt a táplálékból megtagadott lepedék-mielőbbi eltávolításával érhetjük el, aminek közismert lehetősége az étkezés utáni fogmosás. Ennek celszerű eszköze a kis fejű, ritka csomózású, műszálas fogkefe. Jól tisztít maga a rágás is. Tanácsos az étkezéseket rágást igénylő étellel, például gyümölcselel befejezni. De a fogmosást nem pótolja a jó rágás sem...

Amikor elhallgattam, kerestem az osztály vezetőjét dr. Bazsika Erzsébetet, hogy tőle érdeklődjem:

— Ki ez a telefondoktor? Ki találta ki? Hetekig, hónapokig, évekig ezt a szöveget mormolja-e a győri telefondoktor, vagy van más ötlete, más célja is, mint a helyes fogápolási tanácsadás?

— Igen, sok fontos távolsági célja van az egészségneveléssel kapcsolatosan — mondta az osztály vezetője, és gyorsan hozzátette —, ennek ellenére természetesen nincs szándékunkban gépesíteni Győrött az egészségnevelést.

A közvetlen kapcsolat az iskolákkal, a gyárakkal, a vállalatokkal és az intézményekkel változatlan marad, és az egészségneveléssel kapcsolatos könyveket is rendszeresen népszerűsítjük. A telefon-

Az igazi meglepetés azonban csak ezután érte a hallgatóságot. Munkavédelmi előadás helyett Boleráczky Jánosné és Maur Emil vetélkedőt szerveztek. Volt ott és villámkérdés, volt izgalom és jókedv. Észre sem vettük a múltó időt és azt, hogy a munkavédelem legfontosabb kérdései mind területre kerültek.

Az ankét szórakoztatva tanított meg ezen a délelőtti legfontosabb tudnivalókra, és hogy mosolygós arccal álltunk fel egy „szigorú” program végén, az nem kis eredmény.

*

A Posta Szociális Hivatal szakvezetője és szakszervezeti bizottsága is csatlakozott a munkavédelmi hónap programjához, és sok egyéb intézkedés mellett felhívást intézett a munka- és a szocialista brigádokhoz. A felhívás munkavédelmi vetélkedőre hívta a brigádokat.

A felhívást brigádelejteleken ismertették és a dolgozók között rögtön az érdeklődés központjába került. Az egységeknél nagy volt a lelkesedés, hisz mindenki felismerte, hogy évek óta az első olyan alkalom kínálkozik, amely némileg összehozhatja a hivatal legkülönbözőbb foglalko-

zású brigádjait. Így a konyhákban, bölcsődékben, óvodákban, raktárakban és irodákban dolgozók számára közös szereplési lehetőség adódott. Ezen felül nemcsak kedvező alkalom teremtődött a brigádok közötti versengésre, hanem a munkavédelem színvonalának emelésére és az üzemi balesetek megelőzésére is nagyon sok hasznosnak ítélt lehetőség rejlett ebben a készülődésben. Ezt a felismerést mutatja, hogy a hivatal 21 brigádja közül 16 jelentette be a vetélkedőn való részvételi szándékát.

A munkavédelmi vetélkedő november 9-én rendezték, 15 brigád 2-2 versenyzőjének részvételével, az érdeklődő brigádtagnak és egységvezető jelenlétében. A zsűri elnöke dr. Pfleger Ernő igazgató volt, tagjai pedig Sereg Györgyné párttitkár, Romhányi Andrásné szb-titkár és Somogyi Lászlóné osztályvezető.

A kérdéseket a Posta Szociális Hivatal munkavédelmi szabályzatának 1983. évi függelékéből tesztlapokon Hoványi László munkavédelmi előadó állította össze. A második forduló után öt brigád kiesett. A harmadik forduló volt a legnehezebb: öt brigádnak szintén búcsúznia kellett. A kedvük azonban nem csökkent, a háttérben próbálták közösen megfejezni az újabb kérdéseket. A negyedik forduló végeztével eldőlt a verseny: 1. Központi Raktár (Stejnkeľ Ferenc, Gruber Zoltán), 2. Erdi Óvoda (Göndör Jánosné, Rédei Ferencné), 3. V. óvoda (Buliczka Jánosné, Nagy Andrásné).

A vetélkedő hangulatából és utózóngéből úgy tűnik, hogy a kitűzött célokon, a munkavédelmi ismeretek bővítésén fölül a brigádok összehívása az emberi kapcsolatok erősítését is szolgálta.

Zimmermann Ottó
Dr. Dobos Kovács Mihályné

se után máris kézhez vehették. Így szólt:

— Értettem, hogy kérelmére a posta-vezérgazdától 34/1977. (Po. É. 16. sz.) VIG. számú utasítása alapján a kereskedelmi forgalomban kapható, elektromos csatlakozással működő telefonüzemeltető berendezés üzembe helyezéséről — a melléklettel foglalt feltételekkel — engedélyezem. Ha a közölt feltételekkel a berendezés üzembe helyezését kéri, úgy azt szíveskedjék a megyei távközlési üzemnek (Győr, 9001) bejelenteni...
Bejelentették. A további intézkedés ugyanilyen gyors volt.

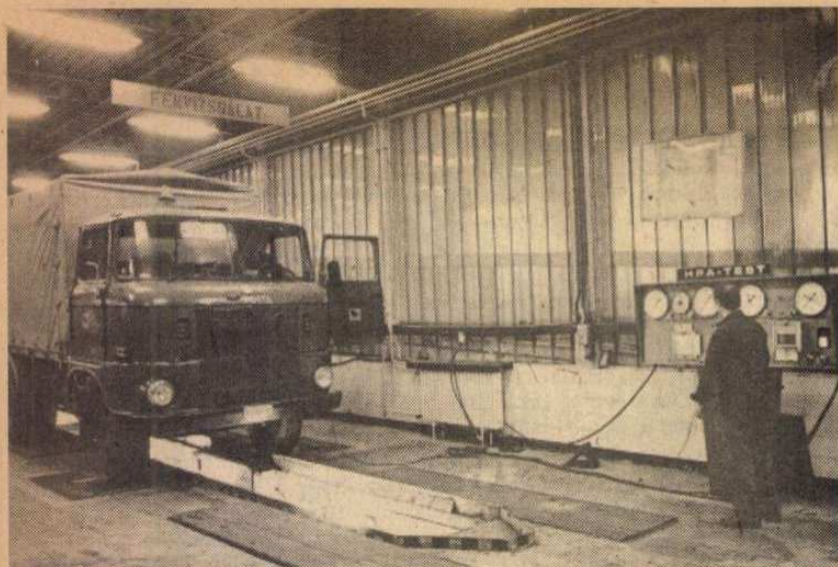
— Miről beszél majd a jövőben a telefondoktor?

— Kizárólag olyan témákat válogatunk össze, dolgozunk fel és készülnünk hangszalagra, amelyeknek igényelhetünk külön megvárást és visszakeresést. Olyanokat, amelyeket egyszeri hallás után az ember is megért, aki nem ismeri az orvoslást. Témaink között szerepel még más fogászati kérdés is, továbbá a légúti megbetegedés, a helyes táplálkozás, a gyermekek helyes öltöztetése, táplálása és megannyi okos — remélem célravezető — előadásunk lesz a jövőben.

— Gondolkoznak-e annak megoldásán, hogy legyen módja az érdeklődőknek vagy a vissza-kérdésre, vagy a kérdésre?

— Hogyne. Ahogy én az ezermester Piskóty doktort ismerem, rövidesen készítek olyan készüléket, amely hetente legalább egyszer lehetővé teszi azt, hogy a hívó kérdésben: mire kíváncsi a többi brigád, milyen előadásokat hallgatna meg szívesen, mi az, ami nem érthető teljesen az előadásaink nyomán. Ez amolyan közvélemény-kutatás lesz. Az érdeklődők ötleteit majd felhasználjuk további egészségnevelési munkánkban. Bízom abban, hogy mindnyájunk számára sikerrel — mondta befejezésül dr. Bazsika Erzsébet osztályvezető.

Sindulár Anna

Előző számunkban interjú keretében számoltunk be az év végi csúcsforgalomra való felkészülésről. Most néhány képet közlünk egyrészt még az előkészületekről, másrészt már a csúcs kezdetéről.

A Posta Központi Járműtelep vállalta, hogy jó állapotú kocsikat állít ki a karácsonyi forgalom idején. Ezért egyrészt előre hozza a megelőző karbantartást, másrészt a szerelőnek — a szükséghez igazodva — rendkívüli szombati műszakokat szervez.

A csúcsforgalom idejére a Járműtelep a rendszeres napi 308 gépkocsin felül 228 kiállítással segíti a budapesti pályaudvari forgalom lebonyolítását. 91 alkalom kivételével a gépkocsivezetőt is ő küldi.

A jól előkészített autópark és a kellő munkaszervezés bizonyára lehetővé teszi — az idén első alkalommal —, hogy a postának ne kelljen idegen fuvarozóvállalatok munkáját igénybe vennie.

FELKÉSZÜLNI ... VIGYÁZZ ... RAJT!

Még nem az igazi csúcs, de már közelít a napi 50 ezer csomaghoz, megduplázva a tavaszi-nyári átlagot, hogy azután a hajrában 60 ezer körül tetőzön. A nemzetközi forgalom ilyenkor négy-öttszörösére növekszik. Ekkor a dolgozók létszámát is meg kell kétszerezni Budapest 78 postahivatalban.

Nagy segítség ilyenkor a könnyen és biztonságosan kezelhető egységdoboz.

A gyűjtőjáratokról szállítószalagra kerülnek a csomagok.

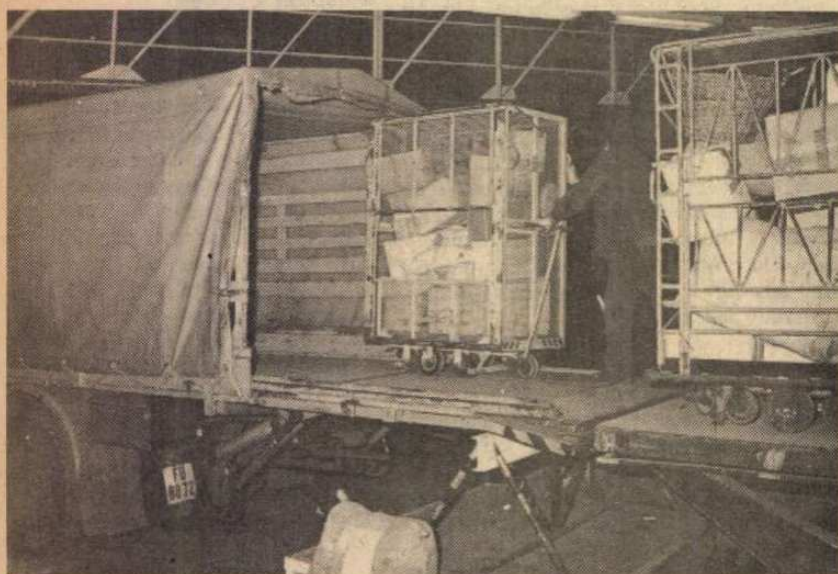

Irányítószámok szerint különböző görgősorokon indulnak újukra a küldemények ...

... a csúszda végén az egy irányba tartó csomagok találkoznak.

Az azonos rendeltetési helyre szóló csomagok konténerekben haladnak tovább.

A postavonatok teljes rakománnyal hagyják el a budapesti irányítóhivatalok peronját.

Minél többen, minél többet sportoljanak, mozogjanak

A testedzésnek és sportnak fontos szerepe van a szervezet fizikai-pszichikai képességének megőrzésében, az egészséges életmód folytatásában, a jó közérzet, fenntartásában. Mindezek együtt hozzájárulhatnak a tevékeny életkor meghosszabbításához.

Télen — nyáron rendszeresen

Az utóbbi időszakban az ifjúság, a lakosság sportjának fejlesztésére irányuló határozatok, ajánlások nyomán, aktivisták tevékenységének eredményeként megjelent a tömegsport szervezése, gyarapodtak a sport- és szabadidős programok, többben vetekedést a meghirdetett eseményeken, megmozdulásokon. Fejlődés tapasztalható a testnevelés és a sport jelentőségének, kulturális és nevelési szerepének megítélésében is.

A munkahelyi olimpia mozgalom négyéves múltja — a postán is — a bevezetések megfogalmazott célok helyességét igazolja, az üzemek, hivatalok sporttelepe fellendült, sok helyütt megvan ma már a rendszeres testedzés, mozgás lehetősége egész éven át.

A sportolási formák is tovább gyarapodtak, s az eddig jórészt a háziversenyekre, üzemi bajnokságokra épült versenyrendszertől megjelent mind nagyobb érdeklődés és részvétel kísérte a kötetlen foglalkozásokat; közülük is a családi programok, játékos vetélkedők népszerűsége nőtt. Erőteljesen fejlődik a természetjárás. Sokoldalúan kimutatható hasznosságát tömegmértékben felismerték. A turisztika az egészséges mozgáson kívül változatos ismeretek nyújtásával segítheti a műveltség, a látókör kiterjesztését, s a természet szépségeinek bemutatásával az esztétikai nevelést is.

Az elmúlt években a szakszervezetek kezdeményezésére lendületet kapott a társadalmi pályaeépítő mozgalom is. Azóta több postai munkahelyen létesítettek kispályákat, alakították ki testedzésre alkalmas helyiségeket vállalati erőből, a dolgozók társadalmi munkájával.

Figyelemre méltó a sportmozgalmat irányító tanácsai szervek tevékenysége is. Elsősorban a fővárosban és a nagyobb városokban szervezik eredményesen a tö-

megsportot, de a községekben is megteremtették a sportolási lehetőségeit.

Ne mindig csak ugyanazok!

A kedvező tapasztalatok ellenére azonban az is megállapítható, hogy a testnevelés, a szabadidős sport még nem vált szerves részévé az emberek életmódjának. A rossz beidegződés, a szervezés és a feltételek elégtelensége nehezíti a tömeg mozgósítását, gátolja a fejlődést.

Sokan vannak még, akik nem veszik tudomásul, hogy szervezeteik megfelelő fizikai állapotban tartása, egészségük megőrzése, a szabadidő igényesebb kihasználása saját érdekük és kötelességük is. Nem szabad beletörődni abba a sajnos, terjedőben levő felfogásba, hogy a szabadidő hasznosításának megítélésében a különböző jövedelemesztől motivációk lényegesen erősebbek, mint a művelődés, a kikapcsolódás, a közösségerősítő sportolás indítékai. Sokan nem tudják kellőképpen mérlegelni, hogy a többletmunkával együtt járó túlzott megterhelés mitől van el idős és energiát, nem válik-e a kulturális vagy a családi élet, hosszabb távon az egészség kárára.

A szabadidő hasznos elöltése nem csupán szemléletformálás kérdése. Találkozunk olyan szervezőkkel, akik nyilvánvalóan kevéssé tisztában vannak a társadalmi szempontból mindig azokra a csoportokra, munkahelyi kollektívákra támaszkodnak, amelyek amúgy is lelkesek, és tevékenyen részt vesznek a közösségi megmozdulásokon. Ugyanakkor elfogadják és tudomásul veszik a bezárkózó, a közömbös emberek viselkedését, keveset tesznek meggyőzésükért, tudatuk formálásáért.

Sajnos, a szakszervezeti szervek hozzáállásában is van kifogásolni való. Több helyütt tapasztalható, hogy a testedzés fontosságát tévesen ítélik meg, csak formális munkát végeznek, nem kezelik a mozgalmi munka más területével egyenértékűnek.

Akaraton kívül természetesen a pályák, tornaterem, felszerelés is szükséges. Sportéletünk egyik súlyos gondja — és ez a postás sportmozgalom is vonatkozik — a létesítményhiány. A sportte-

lepek, tornacsarnokok nagy fenntartási költsége pedig a gazdálkodó egyesületek arra ösztönzi, hogy azokat elsősorban a verseny sport részére tartásuk fenn, vagy ha bérbe is adják vállalati rendezvényekre, a munkahelyek többsége rendszeresen nem tudja azokat igénybe venni, megfizetni. Gondot okoz továbbá az is, hogy a létesítmények kihasználhatósága nem mindig igazodik a munkahelyek dolgozóinak szabad idejéhez.

Ezek a megállapítások is azt a véleményt erősítik, hogy mozgás- és testkultúránk fejlesztésében nagyon sok még a tennivaló. Végül soron azt kell elérni, hogy a testnevelés valóban elfoglalja a társadalomban az őt megillető helyet, vagyis minél nagyobb tömegeket mozgasson meg, és hogy minél többen — a fiataloktól az idősekig — sportoljanak. A sokoldalúan képzett, egészséges ember nevelésének igénye kell, hogy vezérelje a sportmozgalomban érdekelteket szerveket és mindent, e fontos területen dolgozó szakembert, valamint aktivistát.

Tömegsportnaplár

Ezekben a napokban készülnek el a jövő évi tömegsportnaplárak. Tervezésüknél továbbra is arra kell törekedni, hogy minden munkahelyen szervezzenek sporteseményeket, alkalmakat. A megmozdulások szinterei továbbra is a munkahelyek, gazdái a szakszervezeti szervek legyenek. A már eddig is bevált versenyformák mellett előkészíteni olyan programokat is kell, amelyek közelebb hozzák egymáshoz az embereket, családokat. A kötetlen, játékos rendezvények, hétvégi kirándulások stb. szórakoztatnak, elősegítik a közösségek kialakulását, teljesebbé tehetik a nemzedékek közötti kapcsolatokat.

A megmozdulások szervezésére kitűnő lehetőségeket nyújtanak a munkahelyi szakszervezeti fórumok, taggyűlések. Ezeket fel lehet használni a testedzés népszerűsítésére, például oly módon, hogy a tanácskozáshoz sportos foglalkozásokat is kapcsolnak.

Gondolni kell azonban arra is, hogy azok a dolgozók, akik munkahelyüktől távol laknak, elsősorban a lakóhelyi környezetükben keressék a testedzési alkalmakat. Különösen a lakótelepeken, amelyek egyre több szabadidő-köz-

pont, tömegsport-egyesület alakul az ott élők kikapcsolódásának szervezésére.

Ezeknek a lehetőségeknek a még jobb kihasználása végett is célszerű a szorosabb kapcsolat kiépítése az illetékes (megyei, központi, területi) sportirányító szervekkel. A szakszervezeti bizottságok rendszeres tájékoztatást kérjenek tőlük programjaikról, s azokat a munkahelyi közösségek körében is terjesszék!

Együtt a család

A jövő évben a munkahelyi olimpia mozgalom szervezési rendje szerint a területi szervek rendeznek olimpiai napokat. A sporttömegmozgás a tömegtest-edzés népszerűsítését szolgálja. Programjaikban szerepeljenek versenyek, valamint olyan vetélkedők, szórakoztató játékok, amelyek megkedveltetése hasznos és célszerű. Az éves eseménynaptárak összeállításánál az alapszervek emellett vegyék figyelembe a központi rendezvényeket, programokat is. Közülük is felhívjuk a figyelmet a következő eseményekre:

— a postás dolgozók hagyományos tömegsportünnepélye, a kulturális és sportnap — időpontja augusztus 4—5.;

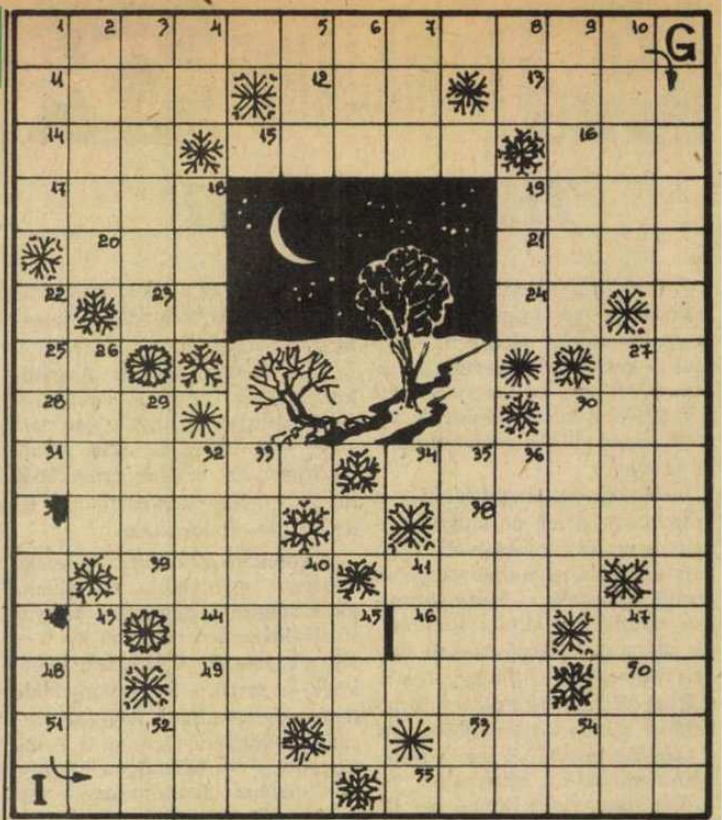
— az országos postás természetbarát találkozó — színhelye Pécs és környéke lesz júniusban; — Budapest és a területi szervek székhelyein a tömegsportbizottságok jövőre is meghirdetik az üzemi bajnokságokat és a különböző emlékvversenyeket;

— a népszerű postásvonat május 12-én Sopronba, október 20-án pedig Egerbe indul. (Az eseményekről a Tömegsport Híradók és versenyfelhívások adnak részletesebb tájékoztatást.)

— Az 1984. évi Los Angeles-i olimpia alkalmából meghirdetett olimpia ötrépa akciók a felnőtt lakosság, a dolgozók segítő közreműködését és tevékeny részvételét is igénylik. Ezért a szakszervezeti szervek a rendezvényeket is segítsék!

Nyilvánvaló, hogy a tennivalóhoz általános receptet nem lehet adni. A munkahelyeken kell a helyi sajátosságok és hagyományok alapján megtalálni azokat a formákat és módszereket, amelyek hatásosan segítik a dolgozók és hozzátartozók sportolását, testedzését.

Bottyán János

József Attilá-nak egy téli verséből idézzük: *Tündöklök mint a gondolat maga, a téli éjszaka...* — Folytatás a vízszintes 1. és a függőleges 22. szám alatt.

FÜGGŐLEGES

1. Egyenlő (ism. id. szóval). 2. Tánccalénekesünk, akit csak utónevén emlegetnek. 3. A Lajka is ez volt. 4. Község Nyugat-Magyarországon. 5. Vaspálya. 6. Nagyon régi. 7. Hajó része. 8. A terbiium vegyjele. 9. Ízesítették. 10. Papi méltóság. 11. Időhatározó szó. 12. Óreg báci. 13. Az idézet 2. része. 14. Eladnivaló. 15. Női név. 16. Elme (ford.). 17. Híres lengyel labdarúgó. 18. Fordító: gőrgök eredetű szóösszetétel a foglalkozás és a vele kapcsolatos fogalom módosulását jelöli. 19. Francia filmszínész. 20. A forrászathoz rohamozhat. 21. Faszta növény. 22. Nincs okozat nélkül. 23. „Következő esztendő” latin rövidítése. 24. Morze-jel. 25. Juttatnak neki. 26. Budapesti színház. 27. Építkezést előkészít. 28. Olasz város. 29. Megszabadul. 30. Körülbelül négy hét (ford.). 31. Fekete, török (ford.). 32. Volt ökölvívó bajnokunk. 33. Igekötő. 34. Szocialista országok szervezete. 35. Folyó a Szovjetunióban. 36. Rangjelzés. 37. Annyi mint. 38. Figyelmeztetés. 39. Félig mond! 40. Litván főváros. 41. A televízió műsora. 42. Laza páratlanjai.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része. 11. Tarkarmánytároló. 12. A Halotti beszéd szava. 13. Max... — Nobel-díjas fizikus. 14. Eladnivaló. 15. Női név. 16. Elme (ford.). 17. Híres lengyel labdarúgó. 18. Fordító: gőrgök eredetű szóösszetétel a foglalkozás és a vele kapcsolatos fogalom módosulását jelöli. 19. Francia filmszínész. 20. A forrászathoz rohamozhat. 21. Faszta növény. 22. Nincs okozat nélkül. 23. „Következő esztendő” latin rövidítése. 24. Morze-jel. 25. Juttatnak neki. 26. Budapesti színház. 27. Építkezést előkészít. 28. Olasz város. 29. Megszabadul. 30. Körülbelül négy hét (ford.). 31. Fekete, török (ford.). 32. Volt ökölvívó bajnokunk. 33. Igekötő. 34. Szocialista országok szervezete. 35. Folyó a Szovjetunióban. 36. Rangjelzés. 37. Annyi mint. 38. Figyelmeztetés. 39. Félig mond! 40. Litván főváros. 41. A televízió műsora. 42. Laza páratlanjai.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: január 5.

Előző rejtélyünk helyesfejtése: *Este van már, sietnek az esték. Alnokul, mint a tolvaj öregség.*

Könyvtulványt nyertek: *Becsei Károlyné* (Budapest), *Madaras Jenőné* (Zalaegerszeg), *Rákóczy Károly* (Bük), *Szabó Hajnalka* (Szombathely), *Szász Margit* (Budapest).

FÉNYKÉPEZŐGÉP POSTÁSKÉZBEN

Birkás Sándor (Siófok) kiállítási fotója

Népszava emléktúra

A SZOT testnevelési és sportosztálya, a Népszava és a Magyar Természetbarát Szövetség 1984. január 29-én emléktúrát szervez a Természetbarátok Turista Társasága által 1910 januárjában rendezett és a Népszavában meghirdetett első túra emlékére.

Az emléktúrán részt vehet mindenki, aki emlékezni kíván a sporttörténeti eseményre és a munkásmozgalmi elődökre.

Az egykori túra Pomáz—Csikóvár—Lajos forrás—Dömör kapu—Szentendre útvonalon vezetett.

Az emléktúra résztvevőinek a Lajos forrás melletti Ságvári turistaházat kell érinteniük 10 és 14 óra között. Jelentkezéskor a résztvevők emléklapot kapnak.

A túra teljesíthető szervezett csoportokban, egyénileg vagy nyílt túra keretében.

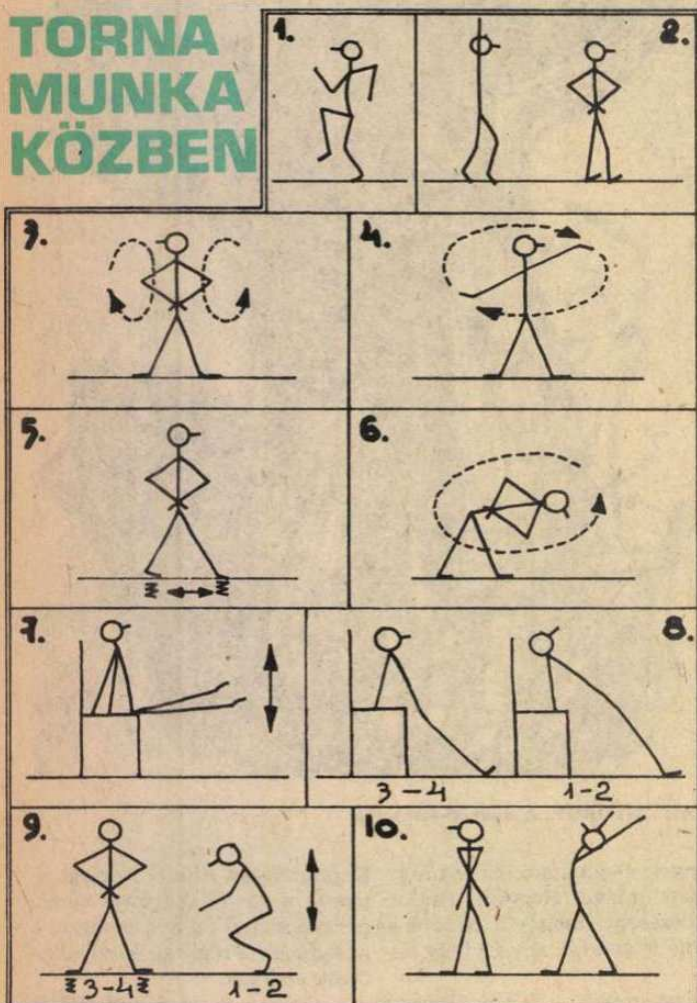
A nyílt túrákat az MTSZ karszalagos túravezetői vezetik a pomázi HÉV-állomástól 9.00, a szentendrei HÉV-állomástól 9.30 órai indulással.

SZOT
testnevelési
és sportosztály

Népszava

Magyar
Természetbarát
Szövetség

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

- Kiindulóhelyzet: alapállás. Helybenfutás 30 másodpercig.
- Kiindulóhelyzet: alapállás. 1—4. ütem: 4 lépés lábujjárásban. 5—8. ütem: 4 lépés sarkonjárásban.
- Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok a csípőn. 1—4. ütem: könyökkörzés előre négyszer. 5—8. ütem: ellenkezőleg is.
- Kiindulóhelyzet: terpeszállás, jobb kar magastartásban, bal kar mélytartásban. 1—4. ütem: malomkörzés előre négyszer. 5—8. ütem: malomkörzés hátra négyszer.
- Kiindulóhelyzet: harántterpesz, kéz a csípőn. 1—2. ütem: szökdelés kétszer, jobb láb elől. 3—4. ütem: szökdelés kétszer, bal láb elől.
- Kiindulóhelyzet: törzsdöntés terpeszállásban, kéz a csípőn.

Négy ütemen keresztül törzskörzés balra, majd 4 ütemen keresztül jobbra.

7. Kiindulóhelyzet: ülés a széken, támasz a test mögött. Ollózás a levegőben 5 másodpercig. 1 másodpercig pihenés, majd ollózás újból 15 másodpercig.

8. Kiindulóhelyzet: hátsótámasz a szék ülökéjén. 1—2. ütem: csípőemelés hátsó fekvőtámaszba. 3—4. ütem: csípőleengedés hátsó támaszba.

9. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, kéz a csípőn. 1—2. ütem: rugózás guggolásban. 3—4. ütem: szökdelés terpeszállásban.

10. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, karok mélytartásban a test előtt. 1—4. ütem: mélyen belégzés. 5—6. ütem: lélegzet-visszatartás. 7—8. ütem: kilégzés.

Hamar Gábor

POSTÁS DOLGOZÓ
A postások szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest XIII., Váci út 73. Telefon: 497-950
Levélcím: Budapest, Postafiók 43. 1553
Egyszámú kiadás: MNB 215-51 628
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 18 Ft
83-5815. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 02330-3701